

ด่วนที่สุด

ที่ คค (ปคร) 0206/ 27

กระทรวงคมนาคม

ถนนราชดำเนินนอก กทม. 10100

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
รับที่..... 1072
วันที่..... 12 ก.พ. 2550
เวลา.....

/ 2 กุมภาพันธ์ 2550

เรื่อง แจ้งยืนยันการเสนอขอตราร่างพระราชบัญญัติการทางพิเศษแห่งประเทศไทย พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

- อ้างถึง
1. หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร 0503/ว 155 ลงวันที่ 19 ตุลาคม 2549
 2. หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร 0503/19465 ลงวันที่ 31 ธันวาคม 2546
 3. หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร 0503/9501 ลงวันที่ 15 กรกฎาคม 2548
 4. หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร 0503/15539 ลงวันที่ 25 ตุลาคม 2548

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. ร่างพระราชบัญญัติการทางพิเศษแห่งประเทศไทย พ.ศ. พร้อมบันทึกหลักการและเหตุผล จำนวน 70 ชุด
 2. บัญชีเปรียบเทียบกฎหมาย จำนวน 70 ชุด
 3. บันทึกวิเคราะห์สรุปร่างพระราชบัญญัติฯ จำนวน 70 ชุด
 4. บันทึกความจำเป็นในการตราพระราชบัญญัติฯ จำนวน 70 ชุด
 5. Checklist การเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรี

ตามหนังสือที่อ้างถึง 1 สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือแจ้งว่า โดยที่ได้มีประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ 3 ให้สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาสิ้นสุดลง พร้อมกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มีผลให้ร่างพระราชบัญญัติที่ค้างการพิจารณาของสภาดังกล่าวต้องตกไป ประกอบกับคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 17 ตุลาคม 2549 มอบให้รัฐมนตรีแต่ละกระทรวงรับไปพิจารณาว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับใดสมควรเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติต่อไป ทั้งนี้ให้คำนึงถึงเฉพาะร่างพระราชบัญญัติที่มีหลักการสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล ซึ่งมีความสำคัญและจำเป็นเร่งด่วน หากประสงค์จะดำเนินการร่างพระราชบัญญัติฉบับใดขอให้ยืนยันไปยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีต่อไป ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงคมนาคมได้รับรายงานจากการทางพิเศษแห่งประเทศไทย (กทพ.) ว่า เห็นสมควรยืนยันการเสนอขอตราร่างพระราชบัญญัติการทางพิเศษแห่งประเทศไทย พ.ศ. ขึ้นใช้บังคับแทนประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 290 ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515 โดยมีความเป็นมาและสาระสำคัญ (ปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 1-4) ซึ่งสรุปได้ดังนี้

/ 1. ความเป็นมา ...

1. ความเป็นมา

กทพ. ได้เสนอขอตราร่างพระราชบัญญัติการทางพิเศษแห่งประเทศไทย พ.ศ. ขึ้นใช้บังคับแทนประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 290 ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515 กระทรวงคมนาคมพิจารณาแล้วเห็นชอบตามร่างที่ กทพ. เสนอ และได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ คค 0206/5478 ลงวันที่ 20 สิงหาคม 2546 เสนอร่างพระราชบัญญัติฯ ดังกล่าวให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา คณะรัฐมนตรีพิจารณาแล้วมีมติเมื่อวันที่ 23 ธันวาคม 2546 ตามหนังสือที่อ้างถึง 2. อนุมัติตามมติคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา คณะรัฐมนตรี คณะที่ 7 (ฝ่ายกฎหมาย) และได้ส่งเรื่องให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติฯ ต่อมาสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือตามที่อ้างถึง 3. แจ้งว่า คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม 2548 เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาแล้ว และให้ส่งคณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาก่อนเสนอสภาผู้แทนราษฎรต่อไป ในการนี้คณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาแล้วเห็นควรแก้ไขความในร่างมาตรา 18(3) และ (5) แห่งร่างพระราชบัญญัติการทางพิเศษไทย พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 18 ตุลาคม 2548 ตามหนังสือที่อ้างถึง 4. รับทราบผลการพิจารณาดังกล่าว ระหว่างรอบรรจุเรื่องเข้าระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้มีการประกาศยุบสภาจึงทำให้ร่างพระราชบัญญัติฯ ดังกล่าวค้างการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร

2. สาระสำคัญ

2.1 ร่างพระราชบัญญัติการทางพิเศษแห่งประเทศไทย พ.ศ. มีหลักการสำคัญคือ เป็นการแก้ไขปรับปรุงประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 290 ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515 อันเป็นกฎหมายจัดตั้ง กทพ. ที่ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ทำให้บัญญัติบางประการไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน อันส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการทางพิเศษของ กทพ. ที่มีภารกิจในการอำนวยความสะดวก และความรวดเร็วแก่การจราจรและการขนส่งของประเทศ ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวจึงมีความสำคัญและจำเป็นเร่งด่วน

2.2 ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ยังสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลภาคเศรษฐกิจระบบตลาด ด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจในการให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานให้มีคุณภาพ มีประสิทธิภาพ เกิดความโปร่งใส และเป็นการวางรากฐานการทำงานให้เป็นระบบที่ดี สร้างบุคลากรที่มีคุณภาพ ยึดมั่นความซื่อสัตย์สุจริตคุณธรรม จริยธรรมเพื่อสร้างมาตรฐานการบริหารจัดการโครงการที่ดี เน้นการลงทุนประเภทที่จะเพิ่มประสิทธิภาพระบบเครือข่ายการจัดส่งสินค้าและพัสดุ การประหยัดพลังงาน และลดต้นทุนการขนส่ง

2.3 หากคณะรัฐมนตรีอนุมัติร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว จะมีผลกระทบในด้านต่าง ๆ ดังนี้

2.3.1 ผลกระทบต่อนโยบายของรัฐบาล ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวจะสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลภาคเศรษฐกิจระบบตลาดด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจในการให้ความสำคัญกับ

/การบริหาร...

การบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานให้มีคุณภาพ มีประสิทธิภาพ เกิดความโปร่งใสและเป็นการวางรากฐานการทำงานให้เป็นระบบที่ดี เพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุนในการขนส่งสินค้าและพัสดุ รวมทั้งสอดคล้องกับนโยบายในการแก้ไขปัญหาการจราจรในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลที่รัฐบาลได้ดำเนินการมาอย่างต่อเนื่อง

2.3.2 ผลกระทบด้านสังคม ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวจะทำให้ประชาชนได้รับความสะดวกและรวดเร็วปลอดภัยในการใช้บริการทางพิเศษ จากการกำหนดมาตรการเพื่อความปลอดภัยเกี่ยวกับการใช้และการรักษาทางพิเศษ

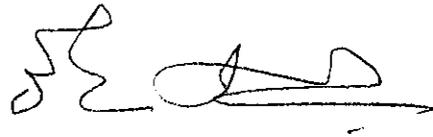
2.3.3 ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไม่มีผลกระทบโดยตรงต่อสภาพเศรษฐกิจ แต่การก่อสร้างและการบริหารจัดการทางพิเศษที่ดีจะส่งเสริมให้เกิดการสร้างงานเป็นการลดต้นทุนด้านการคมนาคมขนส่ง และเป็นการช่วยประหยัดพลังงานของประเทศ

กระทรวงคมนาคมพิจารณาแล้วเห็นพ้องด้วยกับร่างพระราชบัญญัติการทางพิเศษแห่งประเทศไทย พ.ศ. ตามที่การทางพิเศษแห่งประเทศไทยเสนอ จึงขอแจ้งยืนยันการเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวพร้อมบันทึกหลักการเหตุผล บัญชีเปรียบเทียบและบันทึกวิเคราะห์สรุปร่างพระราชบัญญัติมาเพื่อโปรดนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาต่อไปด้วย

ขอแสดงความนับถือ

พลเรือเอก

(ธีระ ห้าวเจริญ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

การทางพิเศษแห่งประเทศไทย

ฝ่ายกฎหมาย

โทร. 0-2319-9730-9 ต่อ 4307

โทรสาร 0-2319-7393

บันทึกวิเคราะห์สรุป

ประกอบร่างพระราชบัญญัติการทางพิเศษแห่งประเทศไทย พ.ศ.

1. เหตุผลและความจำเป็น

โดยที่บทบัญญัติตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 290 ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515 ซึ่งเป็นกฎหมายที่ให้อำนาจในการดำเนินกิจการทางพิเศษของการทางพิเศษแห่งประเทศไทย (กทพ.) มีข้อจำกัดหลายประการ เช่น ข้อจำกัดเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ในการดำเนินกิจการ ข้อจำกัดเกี่ยวกับมาตรการบังคับผู้ใช้บริการที่ฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ประกอบกับประกาศของคณะปฏิวัติดังกล่าวใช้บังคับมาเป็นเวลานาน มีบทบัญญัติที่ไม่สามารถสนองต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมของประเทศที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วได้ อีกทั้งปัจจุบันปัญหาการจราจรในกรุงเทพมหานครและบริเวณปริมณฑล ได้ทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น หากไม่รีบแก้ไขปล่อยให้เนิ่นช้าออกไปอาจทำให้ปัญหาการจราจรดังกล่าวเข้าขั้นวิกฤติ อันจะส่งผลกระทบต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ กทพ. จึงได้เสนอขอตราพระราชบัญญัติการทางพิเศษแห่งประเทศไทย พ.ศ. ขึ้นใช้บังคับแทนประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 290 ฯลฯ

2. ความเกี่ยวข้องกับการใช้กฎหมายโดยส่วนราชการอื่น

1) ร่างมาตรา 38 ประกอบกับร่างมาตรา 71 เรื่อง การห้ามติดตั้งป้ายภายใน 50 เมตรจากเขตทางพิเศษ เกี่ยวข้องกับข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง กำหนดบริเวณห้ามก่อสร้างดัดแปลงอาคารประเภทป้ายหรือสิ่งก่อสร้างขึ้นสำหรับติดตั้งป้ายในพื้นที่บางส่วน ในท้องที่กรุงเทพมหานคร พ.ศ.2549

2) อำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งตามร่างมาตรา 43 มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับพนักงานจราจรหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522

ทั้งสองกรณีดังกล่าวได้มีการพิจารณาร่วมกันและขอความเห็นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแล้ว

3. การขอข้อมูลหรือความเห็นจากส่วนราชการอื่น

ได้มีการเสนอความเห็นจากกระทรวงการคลัง กระทรวงยุติธรรม ซึ่ง กทพ. ได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขร่างพระราชบัญญัติให้สอดคล้องกับความเห็นของสองหน่วยงานดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว ประกอบกับในชั้นตรวจพิจารณาร่างของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (สคก.) ได้เชิญผู้แทนหน่วยงานต่างๆ มาชี้แจงรายละเอียดประกอบการพิจารณาร่างของ สคก. ด้วยแล้ว

4. หลักการในประเด็นสำคัญ

4.1 สาระสำคัญที่แก้ไข

- 1) ร่างมาตรา 4 เพิ่มเติมนิยามคำว่า “ทางพิเศษ” ให้หมายความรวมถึงทางซึ่งได้รับโอนหรือได้รับมอบแก้ไขนิยามคำว่า “รถ” ให้หมายความว่ายานพาหนะทางบกทุกชนิด เว้นแต่รถไฟ และรถราง
- 2) ร่างมาตรา 6 กำหนดชื่อภาษาอังกฤษ และชื่อย่อภาษาอังกฤษ (ETA) และให้มีตราเครื่องหมายของ “กทพ.”
- 3) ร่างมาตรา 7 กำหนดมาตรการห้ามบุคคลใดใช้ชื่อทางพิเศษหรือทางด่วนเว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจาก กทพ.
- 4) ร่างมาตรา 8 (2) เพิ่มเติมขอบวัตถุประสงค์ของ กทพ. ให้สามารถดำเนินงาน หรือธุรกิจเกี่ยวกับทางพิเศษ และธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้องกับทางพิเศษหรือที่เป็นประโยชน์แก่ กทพ.
- 5) ร่างมาตรา 10 เพิ่มเติมอำนาจหน้าที่กระทำการในขอบแห่งวัตถุประสงค์ ดังนี้
 - (4) สามารถกำหนดมาตรการเพื่อความปลอดภัยเกี่ยวกับการใช้และรักษาทางพิเศษ ตลอดจนการใช้และการรักษาทรัพย์สิน การให้บริการ และการอำนวยความสะดวกต่างๆ ในเขตทางพิเศษ
 - (7) จัดตั้งหรือถือหุ้นในบริษัท จำกัด หรือบริษัทมหาชน จำกัด เพื่อประกอบธุรกิจเกี่ยวกับ หรือเกี่ยวเนื่องกับกิจการของ กทพ.
 - (8) ลงทุนหรือเข้าร่วมกิจการกับบุคคลอื่น เพื่อประกอบธุรกิจเกี่ยวกับหรือเกี่ยวเนื่องกับกิจการของ กทพ.
 - (9) ให้สัมปทานในการสร้างหรือขยายทางพิเศษ ต่ออายุสัมปทาน โอนสัมปทาน หรือเพิกถอนสัมปทาน
 - (10) ว่าจ้างหรือมอบให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดประกอบกิจการส่วนหนึ่งส่วนใดของ กทพ.
 - (11) ทำการค้าและให้บริการต่างๆ เกี่ยวกับอุปกรณ์ และเครื่องใช้เกี่ยวกับทางพิเศษ
 - (12) พัฒนาอสังหาริมทรัพย์ของ กทพ. ตามความจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ กทพ.
 - (13) วางแผน สำรอง ออกแบบเกี่ยวกับการสร้างหรือขยายทางพิเศษ
 - (14) กระทำการอย่างอื่นบรรดาที่เกี่ยวข้องกับ หรือเนื่องในการจัดให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ของ กทพ.

6) ร่างมาตรา 13 กำหนดขึ้นใหม่ ให้ทรัพย์สินของ กทพ. ไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี

7) ร่างมาตรา 16 ถึงร่างมาตรา 21 เพิ่มเติมคุณสมบัติของประธานกรรมการ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ มีการปรับปรุงรายละเอียดเกี่ยวกับวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการ และปรับปรุงอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการขึ้นใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ พ.ศ.2518 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.2543

8) ร่างมาตรา 23 ปรับปรุงให้ผู้ว่าการอยู่ในตำแหน่งตามสัญญาจ้างคราวละไม่เกินสี่ปีและไม่เกินสองวาระ (เดิมผู้ว่าการเป็นพนักงานไม่มีวาระการดำรงตำแหน่ง)

9) ร่างมาตรา 36 บัญญัติเพิ่มเติมให้อำนาจ กทพ. ในการอนุญาตให้บุคคลใดสร้างทางหรือถนนหรือสิ่งอื่นใดเพื่อเชื่อมระหว่างทางพิเศษกับทางสาธารณะ

10) ร่างมาตรา 38 บัญญัติเพิ่มเติม ห้ามผู้ใดสร้าง ดัดแปลง หรือติดตั้งป้ายหรือสิ่งก่อสร้างขึ้นสำหรับติดหรือตั้งป้าย ภายในระยะทางห้าสิบลเมตรจากเขตทางพิเศษตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

11) ร่างมาตรา 41 กำหนดให้บุคคลที่ผู้ว่าการมอบหมาย ซึ่งมีใช้พนักงานทำหน้าที่เก็บค่าผ่านทางพิเศษได้

12) ร่างมาตรา 57 เรื่องกิจการที่ กทพ. ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อนจึงจะดำเนินการได้มีการแก้ไข ดังนี้

(2) ปรับปรุงวงเงินในการกู้หรือยืมเงินเดิมสิบล้านบาท เป็นเกินหนึ่งร้อยล้านบาท

(4) การจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์เดิมห้าแสนบาท เป็นเกินสิบล้านบาท และเพิ่มเติม

(5) การให้สัมปทานทางพิเศษ

(6) การจัดตั้งบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด

(7) การเข้าร่วมกิจการกับบุคคลอื่นหรือถือหุ้นในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด

4.2 ประโยชน์ของการแก้ไขกฎหมายฉบับนี้

1) ปรับปรุงอำนาจหน้าที่ของ กทพ. เช่นเดียวกับรัฐวิสาหกิจที่มีภารกิจในการบริการสาธารณะอันจะช่วยในการแก้ไขปัญหาจราจรในกรุงเทพมหานคร และบริเวณปริมณฑล ทันต่อสถานการณ์

2) มีการกำหนดมาตรการคุ้มครองทางพิเศษอันเป็นทรัพย์สินของประเทศตามร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว

3) ร่างพระราชบัญญัติมีบทบัญญัติในการออกประกาศกำหนดมาตรการ เพื่อคุ้มครองความปลอดภัยของประชาชนผู้ใช้บริการทางพิเศษ

4) การมอบอำนาจให้ กทพ. ว่าจ้างหรือมอบให้บุคคลอื่นประกอบกิจการ ส่วนหนึ่งส่วนใด หรือให้สัมปทาน หรือเข้าร่วมกิจการกับบุคคลอื่น ตลอดจนการพัฒนา อสังหาริมทรัพย์ให้เกิดประโยชน์แก่การดำเนินงานของ กทพ. เป็นการส่งเสริมให้เกิดการ สร้างงาน อีกทั้งยังเป็นการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

5) ลดภารกิจที่ซ้ำซ้อนกันระหว่างหน่วยงานของรัฐโดย กทพ. จัดทำ และบริหารทางพิเศษ และการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย (รฟม.) ดำเนินกิจการ ขนส่งมวลชน

ความจำเป็นในการตรากฎหมาย

1. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติการทางพิเศษแห่งประเทศไทย พ.ศ.

2. ส่วนราชการหรือหน่วยงานผู้เสนอ

กระทรวงคมนาคม โดยการทางพิเศษแห่งประเทศไทย (กทพ.)

3. ความเป็นมา

กทพ. ได้เสนอขอตราพระราชบัญญัติการทางพิเศษแห่งประเทศไทย พ.ศ. ขึ้นใช้บังคับแทนประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 290 ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515 กระทรวงคมนาคมพิจารณาแล้วเห็นชอบตามร่างที่ กทพ. เสนอ และได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ คค 0206/5478 ลงวันที่ 20 สิงหาคม 2546 เพื่อเสนอร่างพระราชบัญญัติฯ ดังกล่าวให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา

คณะกรรมการกฤษฎีกาเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ 7 (ฝ่ายกฎหมาย) ในคราวประชุมเมื่อวันที่ 19 พฤศจิกายน 2546 พิจารณาแล้วมีมติว่า สมควรนำร่างพระราชบัญญัติการทางพิเศษแห่งประเทศไทย พ.ศ. ที่กระทรวงคมนาคมเสนอและประเด็นอภิปรายของคณะกรรมการกฤษฎีกาฯ เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา หากคณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบตามประเด็นอภิปรายของคณะกรรมการกฤษฎีกาฯ เห็นควรให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (สคก.) ตรวจสอบอีกครั้งเป็นเรื่องด่วน แล้วส่งให้คณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาก่อนเสนอสภาผู้แทนราษฎรต่อไป ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 23 ธันวาคม 2546 อนุมัติตามมติคณะกรรมการกฤษฎีกาฯ

สคก. ได้กำหนดให้มีการประชุมเพื่อตรวจสอบพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการทางพิเศษแห่งประเทศไทย พ.ศ. รวม 5 ครั้ง และได้มีหนังสือ ที่ นร 0901/108 และ นร 0901/109 ลงวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2548 ขอให้กระทรวงคมนาคม และ กทพ. แจงยืนยันความเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฯ ที่ผ่านการตรวจพิจารณาจาก สคก. แล้ว ซึ่ง กระทรวงคมนาคม และ กทพ. ได้มีหนังสือแจ่งยืนยันเห็นชอบตามร่างพระราชบัญญัติฯ ที่ สคก. ตรวจสอบพิจารณา และต่อมาคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม 2548 เห็นชอบตามร่างพระราชบัญญัติฯ ที่ สคก. ตรวจสอบพิจารณาแล้วให้ส่งคณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาก่อนเสนอสภาผู้แทนราษฎรต่อไป ระหว่างรอบรรจุเรื่องเข้าระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วาระที่ 1 นั้น ได้มีการประกาศยุบสภาเมื่อวันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2549 จึงทำให้งานร่างพระราชบัญญัติฯ ดังกล่าวค้างการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร

ต่อมาสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี (สลค.) ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร 0503/ว 155 ลงวันที่ 19 ตุลาคม 2549 ถึงกระทรวงคมนาคมแจ้งว่า โดยที่ได้มีประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ 3 ให้สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาสืบสุดลงพร้อมกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มีผลให้ร่างพระราชบัญญัติที่ค้างการพิจารณาของสภาดังกล่าวต้องตกไป บัดนี้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช 2549 ได้ใช้บังคับแล้ว ประกอบกับพระราชกฤษฎีกาเรียกประชุมสมานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ.2549 กำหนดให้มีการเรียกประชุมตั้งแต่วันที่ 20 ตุลาคม 2549 ซึ่ง สลค.ได้ตรวจสอบร่างพระราชบัญญัติที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ ซึ่งค้างการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภาชุดก่อน อยู่ตามขั้นตอนต่างๆ แล้วปรากฏว่ามีจำนวน 50 ฉบับ และคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 17 ตุลาคม 2549 มอบให้รัฐมนตรีแต่ละกระทรวงรับไปพิจารณาว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับใดสมควรเสนอสมานิติบัญญัติแห่งชาติต่อไป ทั้งนี้ให้คำนึงถึงเฉพาะร่างพระราชบัญญัติที่มีหลักการสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล ซึ่งมีความสำคัญและจำเป็นเร่งด่วน หากประสงค์จะดำเนินการร่างพระราชบัญญัติฉบับใดต่อไป ขอให้ยืนยันไปยัง สลค. ตามระเบียบว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรี พ.ศ.2548 ต่อไป กทพ. และกระทรวงคมนาคม จึงขอยืนยันการเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวโดยพิจารณาเห็นว่าสอดคล้องกับนโยบายปัจจุบันของรัฐบาล

4. วัตถุประสงค์และเป้าหมายของภารกิจ

4.1 วัตถุประสงค์และเป้าหมายของภารกิจคืออะไร

ปรับปรุงแก้ไขประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 290 ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515 อันเป็นกฎหมายจัดตั้ง กทพ. ที่ประกาศใช้บังคับมาเป็นเวลานานมีบทบัญญัติบางประการไม่สามารถสนองต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมของประเทศที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วได้ จึงเห็นควรแก้ไขปรับปรุงกฎหมายจัดตั้งองค์การให้ กทพ. สามารถดำเนินกิจการให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการก่อตั้งเช่นเดียวกับรัฐวิสาหกิจอื่นที่ให้บริการกิจการสาธารณะ

4.2 มีความจำเป็นต้องทำภารกิจนั้นเพียงใด

เนื่องจาก ปัจจุบันปัญหาการจราจรในกรุงเทพมหานครและจังหวัดสำคัญในทุกๆ ภูมิภาคอยู่ในสภาพที่ไม่อาจให้บริการความสะดวกรวดเร็วในการจราจร และการขนส่งได้อย่างมีประสิทธิภาพเท่าที่ควร จึงจำเป็นต้องปรับปรุงกฎหมายเพื่อให้ กทพ. ดำเนินกิจการเกี่ยวกับทางพิเศษได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้สมควรกำหนดมาตรการต่างๆ เพื่อคุ้มครองทางพิเศษอันเป็นทรัพย์สินของประเทศไว้ในร่างกฎหมายดังกล่าวด้วย

4.3 มาตรการที่บรรลุวัตถุประสงค์ของภารกิจนั้นคืออะไร

การตราพระราชบัญญัติการทางพิเศษแห่งประเทศไทยขึ้น แทนประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 290 ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515

4.4 มีทางเลือกอื่นที่จะสามารถบรรลุวัตถุประสงค์เดียวกัน หรือไม่
ไม่มี

4.5 การกึ่งนั้นจะแก้ไขปัญหา หรือข้อบกพร่องนั้นได้เพียงใด

การจัดให้มีกฎหมายดังกล่าวจะช่วยพัฒนาระบบการจัดเก็บค่าผ่านทางพิเศษให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และมีการพัฒนาระบบการบริหารจัดการของ กทพ. มีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพผลขึ้น และสุดท้ายก็จะสามารถนำเงินรายได้กลับคืนสู่รัฐ นอกจากนี้ร่างกฎหมาย จะแก้ไขปัญหาด้านการจราจรของผู้ใช้บริการทั้งในแง่เพิ่มความรวดเร็วในการเดินทาง และในด้านความปลอดภัย

5. ใครเป็นผู้ทำภารกิจ

5.1 รัฐควรทำเองหรือควรให้ภาคเอกชนเป็นผู้ทำ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงการคุ้มครอง ประชาชนประสิทธิภาพ ต้นทุน และความคล่องตัว

รัฐควรเป็นผู้ทำเองโดยผ่านทาง กทพ. เนื่องจากการก่อสร้างทางพิเศษเป็นการสร้าง โครงข่ายสาธารณูปโภคเพื่ออำนวยความสะดวกในด้านการจราจรให้แก่ประชาชน และจะเป็น พื้นฐานสำคัญแห่งการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ

5.2 ถ้ารัฐควรทำ รัฐบาลควรเป็นผู้ทำหรือควรให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นผู้ทำ

รัฐบาลควรเป็นผู้ทำโดยผ่านหน่วยงาน กทพ. กระทรวงคมนาคม โดยได้รับการ สนับสนุนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานอื่น

6. ความจำเป็นในการตรากฎหมาย

6.1 ในการทำภารกิจนั้น จำเป็นต้องมีกฎหมายออกมาบังคับหรือไม่ ถ้าไม่ตรา กฎหมายจะก่อให้เกิดอุปสรรคต่อการปฏิบัติการกิจอย่างไร

เนื่องจากการเสนอขอตราพระราชบัญญัติการทางพิเศษแห่งประเทศไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อปรับปรุงประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 290 ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515 จึงมีความจำเป็นต้องมีกฎหมายดังกล่าวออกมาบังคับใช้

6.2 ถ้าจำเป็นต้องมีกฎหมาย กฎหมายนั้นควรเป็นกฎหมายระดับชาติหรือกฎหมาย ระดับท้องถิ่น

กฎหมายระดับชาติ (พระราชบัญญัติ)

6.3 ถ้าควรเป็นกฎหมายระดับชาติจำเป็นต้องใช้บังคับพร้อมกันทุกท้องที่ ที่พระราชอาณาจักรหรือควรทยอยใช้เป็นท้องที่ท้องที่ไปหรือเพียงบางท้องที่หรือเพียง บางท้องที่เท่าที่ไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ และจะกำหนดอายุกฎหมายไว้ด้วยหรือไม่

จำเป็นต้องใช้บังคับพร้อมกันที่พระราชอาณาจักร โดยไม่ต้องมีการกำหนด อายุกฎหมายไว้

6.4 กฎหมายที่จะตราขึ้นควรใช้ระบบควบคุม ระบบกำกับ หรือระบบส่งเสริม

เนื้อหาของกฎหมาย ดังกล่าวจะประกอบด้วยกันทั้งสามระบบ กล่าวคือ ทั้งควบคุม กำกับ และส่งเสริม เช่น ควบคุมเรื่องการกำหนดอัตราค่าบริการ และมาตรฐานความปลอดภัยในการใช้ทางพิเศษ กำกับดูแลเกี่ยวกับการบริหารกิจการของหน่วยงาน และส่งเสริมการดำเนินกิจการทางพิเศษเพื่อให้มีโครงข่ายทางพิเศษเพิ่มขึ้น

6.5 สภาพบังคับของกฎหมายควรกำหนดเป็นโทษทางอาญา หรือมาตรการบังคับทางปกครอง --

ในร่างพระราชบัญญัติการทางพิเศษแห่งประเทศไทย พ.ศ. ได้กำหนดสภาพบังคับเป็นโทษทางอาญา เช่นในกรณีที่ผู้กระทำความผิดฝ่าฝืนคำสั่งของพนักงานจราจรในทางพิเศษ ซึ่งเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญาจะมีโทษตามมาตรา 60 มาตรา 62 มาตรา 63 และมาตรา 64 และมีการกำหนดมาตรการบังคับทางปกครองในกรณีที่มีผู้ฝ่าฝืนกระทำการใดๆ ภายในเขตทางพิเศษ

7. ความซ้ำซ้อนของกฎหมาย

ไม่มี และร่างพระราชบัญญัติฯ ดังกล่าว ผ่านการตรวจพิจารณาจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาแล้ว

8. ภาระต่อบุคคลและความคุ้มค่า

8.1 กฎหมายที่จะตราขึ้นได้สร้างภาระหน้าที่ใด ให้เกิดขึ้นแก่บุคคลใด

กฎหมายฉบับดังกล่าวบัญญัติขึ้นเพื่อทดแทนกฎหมายจัดตั้งหน่วยงานฉบับเดิม โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะดำเนินการก่อสร้างหรือจัดให้มีทางพิเศษ บำรุงรักษาทางพิเศษ ตลอดจนดำเนินงานต่างๆ ที่เกี่ยวกับทางพิเศษ เพื่ออำนวยความสะดวกและความรวดเร็วในการจราจรและการขนส่งให้แก่ประชาชน จึงมิได้สร้างภาระหน้าที่ให้แก่ผู้ใด

8.2 สิทธิและเสรีภาพของบุคคลในเรื่องใดบ้าง ที่ต้องถูกจำกัด

ร่างกฎหมายดังกล่าวจะกำหนดอำนาจที่จะออกมาตรการคุ้มครองความปลอดภัยในทางพิเศษ เช่น การกำหนดอัตราความเร็วของรถในทางพิเศษ การห้ามรถยนต์บรรทุก วัตถุอันตรายเดินในทางพิเศษ ตลอดจนมาตรการในการคุ้มครองความปลอดภัยโครงสร้างทางพิเศษโดยห้ามติดตั้งป้ายโฆษณาภายในระยะทาง 50 เมตร จากเขตทางพิเศษเป็นต้น

8.3 การจำกัดนั้นได้จำกัดเท่าที่จำเป็นหรือไม่

จำกัดเท่าที่จำเป็น แต่อย่างไรก็ตามในการดำเนินการนั้น กทพ. ภายใต้การกำกับของรัฐบาลจะคำนึงถึงประโยชน์และความปลอดภัยของประชาชนเป็นหลักโดยต้องมีการพิจารณาให้มีผลกระทบต่อประชาชนน้อยที่สุด

8.4 ประชาชนและสังคมส่วนรวมจะได้ประโยชน์อะไรบ้าง

ทางพิเศษจะช่วยพัฒนาระบบการคมนาคมขนส่งให้มีประสิทธิภาพอันจะช่วยพัฒนาประเทศอีกทางหนึ่ง นอกจากนี้ยังเป็นการประหยัดพลังงานน้ำมันเชื้อเพลิงซึ่งจะ

ทำให้รัฐไม่ต้องสูญเสียเงินตราออกนอกประเทศ เป็นการเพิ่มรายได้ให้แก่ประชาชน เมื่อมีการดำเนินโครงการก่อสร้างทางพิเศษสายต่างๆ

8.5 บทบัญญัติในกฎหมายนั้นอยู่ในวิสัยที่จะปฏิบัติได้โดยไม่เกิดความยุ่งยากหรือภาระหน้าที่เกินสมควร

การประกาศให้พระราชบัญญัติฯ ดังกล่าวมีผลบังคับใช้ นั้นอยู่ในวิสัยที่ภาครัฐสามารถปฏิบัติได้ และจะไม่ก่อให้เกิดความยุ่งยากหรือภาระหน้าที่เกินสมควร เนื่องจากเป็นการปรับปรุงกฎหมายเดิมที่มีความล้าสมัยให้ทันสมัย โดยขยายขอบเขตอำนาจหน้าที่ของการทางพิเศษแห่งประเทศไทยให้สามารถบริหารจัดการเกี่ยวกับระบบทางพิเศษได้ดียิ่งขึ้น

8.6 เมื่อคำหนึ่งถึงงบประมาณที่ต้องใช้ ภาระหน้าที่ที่จะเกิดขึ้นกับประชาชน และการที่ประชาชนจะต้องถูกจำกัดสิทธิเสรีภาพเทียบกับประโยชน์ที่จะได้รับแล้วจะคุ้มค่าหรือไม่

ในแง่งบประมาณไม่มีผลกระทบ เนื่องจากการเสนอขอตราพระราชบัญญัติฯ ดังกล่าวเป็นการประกาศใช้กฎหมายแทนกฎหมายจัดตั้งหน่วยงานฉบับเดิม แต่ยังไม่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่หน่วยงานที่จะมีแหล่งเงินทุนเพิ่มขึ้นด้วย ในด้านภาระหน้าที่ที่จะเกิดขึ้นกับประชาชนนั้น ประชาชนมีทางเลือกอื่นๆ ที่จะเดินทางโดยไม่ผ่านทางพิเศษได้ เมื่อเทียบกับประโยชน์ที่ประเทศจะได้รับจากการประหยัดงบประมาณค่าน้ำมันเชื้อเพลิงแล้วจึงคุ้มค่ามากกว่า

9. ความพร้อมของรัฐ

9.1 รัฐมีความพร้อมในด้านกำลังคน กำลังเงิน ความรู้ ที่จะบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่

มีความพร้อม

9.2 มีวิธีการอย่างไรที่จะทำให้ผู้ที่จะต้องถูกกฎหมายบังคับมีความเข้าใจและมีความพร้อม และปฏิบัติตามกฎหมายอย่างยินยอมพร้อมใจ

ประชาชนทั่วไปจะมีความเข้าใจและมีความพร้อมในการปฏิบัติตามกฎหมาย เพราะเป็นการปรับปรุงกฎหมายเก่า ซึ่งสามารถชี้แจงให้ประชาชนเข้าใจได้โดยง่าย

10. หน่วยงานที่รับผิดชอบ

มีหน่วยงานอื่นใดที่ปฏิบัติภารกิจซ้ำซ้อนหรือใกล้เคียงกันหรือไม่ ถ้ามีสมควรยุบหน่วยงานนั้นหรือควรปรับเปลี่ยนหน่วยงานนั้นหรือไม่

ไม่มี

11. วิธีการทำงานและการตรวจสอบ

11.1 ในการกำหนดวิธีการทำงาน ได้กำหนดให้สอดคล้องกับหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีหรือไม่

มีบทบัญญัติเกี่ยวกับวิธีการทำงานและคุณสมบัติของบุคคลตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

11.2 มีระบบตรวจสอบและคานอำนาจ และกระบวนการที่ทำให้เกิดความรวดเร็วไม่ซ้ำซ้อนและมีประสิทธิภาพอย่างไรบ้าง

ร่างกฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายจัดตั้งหน่วยงานรัฐวิสาหกิจซึ่งมีผู้ว่าการการทางพิเศษแห่งประเทศไทยหรือผู้แทนนิติบุคคลในกฎหมายได้กำหนดให้ คณะกรรมการการทางพิเศษแห่งประเทศไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมเป็นผู้กำกับดูแลในเชิงนโยบายของหน่วยงานแต่หากมีการดำเนินกิจการสำคัญบางประการจะต้องเสนอขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี สำหรับการกำหนดอัตราค่าผ่านทางซึ่งเป็นเรื่องสำคัญจึงบัญญัติให้เป็นอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

12. อำนาจในการตราอนุบัญญัติ

ได้กำหนดกรอบหรือมาตรการป้องกันมิให้มีการตราอนุบัญญัติที่เป็นการขยายอำนาจเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือเพิ่มภาระแก่บุคคลเกินสมควรไว้เพียงใดหรือไม่

ร่างกฎหมายฉบับนี้ได้กำหนดอำนาจในการตราอนุบัญญัติ ดังนี้

1) ออกกฎกระทรวงกำหนดมาตรการเกี่ยวกับการควบคุมความปลอดภัยสำหรับการจราจรในทางพิเศษ

2) ออกประกาศกำหนดอัตราค่าผ่านทางพิเศษ

ทั้งนี้ ได้มีการกำหนดกรอบของการตราอนุบัญญัติเพื่อมิให้เป็นการขยายอำนาจเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือเพิ่มภาระแก่บุคคลเกินสมควรเอาไว้ โดยการออกอนุบัญญัติได้เท่าที่มีกฎหมายให้อำนาจไว้เท่านั้น

13. การรับฟังความคิดเห็น

13.1 ในการยกร่างกฎหมายได้เปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายแสดงความคิดเห็นแล้วหรือไม่

ได้เปิดโอกาสให้ประชาชนทั่วไปแสดงความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ และในชั้นการตรวจพิจารณาร่างของ สคก. ได้มีการเชิญผู้แทนหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมประชุมและแสดงความคิดเห็นประกอบการพิจารณาร่างแล้ว

13.2 ข้อคัดค้านของผู้เกี่ยวข้องมีประการใด

ไม่มี

บัญชีเปรียบเทียบ

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 290 ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ.2515 และร่างพระราชบัญญัติการทางพิเศษแห่งประเทศไทย พ.ศ.

ที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาแล้ว

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 290 ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ.2515	ร่างพระราชบัญญัติการทางพิเศษแห่งประเทศไทย พ.ศ.	สาระที่แก้ไขและเหตุผล
ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 290 ----- โดยที่ คณะปฏิวัติพิจารณาเห็นว่า ในปัจจุบันเส้นทาง คมนาคมต่าง ๆ ในประเทศยังมีไม่เพียงพอที่จะอำนวยความสะดวก สะดวกและความรวดเร็วแก่การจราจรและการขนส่ง อันเป็น อุปสรรคต่อความเจริญและการพัฒนาประเทศ สมควรจัดตั้ง การทางพิเศษแห่งประเทศไทยขึ้น ให้มีอำนาจหน้าที่ในการ สร้างทางพิเศษเพื่อแก้ไขอุปสรรคดังกล่าวได้เร็วยิ่งขึ้น หัว หน้าคณะปฏิวัติจึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้	ร่าง พระราชบัญญัติ การทางพิเศษแห่งประเทศไทย พ.ศ. ----- ----- ----- ----- โดยที่ เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมาย ว่าด้วยการ ทางพิเศษแห่งประเทศไทย มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ การทางพิเศษแห่งประเทศไทย พ.ศ.”	- กำหนดขึ้นใหม่เพื่อให้เป็นไปตามแบบของกฎหมาย

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 290 ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ.2515	ร่างพระราชบัญญัติการทางพิเศษแห่งประเทศไทย พ.ศ.	สาระที่แก้ไขและเหตุผล
ข้อ 60 ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป ข้อ 1 ในประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ “ทางพิเศษ” หมายความว่า ทางหรือถนนซึ่งจัดสร้างขึ้นใหม่ ไม่ว่าในระดับพื้นดิน ใต้พื้นดิน เหนือพื้นพื้นดินหรือพื้นน้ำ เพื่ออำนวยความสะดวกในการจราจรเป็นพิเศษ และหมายความรวมถึงทางซึ่งใช้สำหรับรถรางเดี่ยว หรือรถใต้ดิน สะพาน อุโมงค์ เรือสำหรับขนส่งรถข้ามฟาก ท่าเรือสำหรับขึ้นลงรถ ทางเท้า ที่จอดรถ เขตทาง ไหล่ทาง เชื้อนก้นน้ำ ท่อทางระบายน้ำ กำแพงกันดิน รั้วเขต หลักระยະ สัญญาณจราจร เครื่องหมายจราจร และอาคารหรือสิ่งอื่นอันเป็นอุปกรณ์เกี่ยวกับงานทางพิเศษ	มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป มาตรา 3 ให้ยกเลิก (1) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 290 ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ.2515 (2) พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 290 ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ.2515 พ.ศ.2530 มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้ “ทางพิเศษ” หมายความว่า ทางหรือถนนซึ่งจัดสร้างขึ้นหรือได้รับโอนหรือได้รับมอบ ไม่ว่าจะจัดสร้างขึ้นในระดับพื้นดิน เหนือหรือใต้พื้นดิน หรือ พื้นน้ำ เพื่ออำนวยความสะดวกในการจราจรเป็นพิเศษ และให้หมายความรวมถึงสะพาน อุโมงค์ เรือสำหรับขนส่งรถข้ามฟาก ท่าเรือสำหรับขึ้นลงรถ ทางเท้า ที่จอดรถ เขตทาง ไหล่ทาง เชื้อนก้นน้ำ ท่อหรือทางระบายน้ำ กำแพงกันดิน รั้วเขต หลักระยະ สัญญาณจราจร เครื่องหมายจราจร อาคาร หรือสิ่งอื่นใดที่จัดไว้ในเขตทางเพื่ออำนวยความสะดวกหรือเพื่อความปลอดภัยเกี่ยวกับงานทางพิเศษ	- ไม่แก้ไข - กำหนดขึ้นใหม่เพื่อให้เป็นไปตามแบบของกฎหมาย - เพิ่มข้อความ “หรือได้รับโอนหรือได้รับมอบ” หลังข้อความ “ทางหรือถนนซึ่งจัดสร้างขึ้น” เพื่อปรับปรุงนิยามทางพิเศษให้มีความหมายคลุมถึงทางถนนที่ได้รับโอนหรือรับมอบจากหน่วยงานอื่น - ตัดข้อความ “ทางซึ่งใช้สำหรับรถรางเดี่ยวหรือรถใต้ดิน” ออกเนื่องจากคณะรัฐมนตรีในคราวประชุมเมื่อวันที่ 8 พฤศจิกายน 2538 ตามหนังสือที่ นร 0214/14732 ลงวันที่ 8 ธันวาคม 2538 มีข้อสังเกตให้ นิยาม คำว่า “ทางพิเศษ” มีความหมายเฉพาะ “ทางด่วน” เท่านั้นโดยไม่หมายความรวมถึงระบบขนส่งมวลชนพิเศษ ซึ่งขณะนั้นได้กำหนดนิยามไว้ต่างหาก และปัจจุบันกระทรวงคมนาคมมีนโยบายให้ กทพ. ดำเนินการเฉพาะทางพิเศษ ข้อความที่ถูกตัดออกดังกล่าวจึงสอดคล้องกับการกิจของ กทพ.

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 290 ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ.2515	ร่างพระราชบัญญัติการทางพิเศษแห่งประเทศไทย พ.ศ.	สาระที่แก้ไขและเหตุผล
“รถ” หมายความรวมถึงล้อเลื่อนด้วย	“รถ” หมายความว่า ยานพาหนะทางบกทุกชนิด เว้นแต่ รถไฟและรถราง	- กำหนดขึ้นใหม่ เนื่องจากได้มีการยกเลิกกฎหมาย ว่าด้วยล้อเลื่อน
“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการ การทาง พิเศษแห่งประเทศไทย	“ผู้ครอบครอง” หมายความว่า ผู้ครอบครองโดยชอบด้วย กฎหมาย	- กำหนดขึ้นใหม่เพื่อให้ชัดเจนยิ่งขึ้น
“ผู้ว่าราชการ” หมายความว่า ผู้ว่าราชการการทางพิเศษ แห่งประเทศไทย	“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการการทาง พิเศษแห่งประเทศไทย	- ไม่แก้ไข
“พนักงาน” หมายความว่า พนักงานการทางพิเศษ แห่งประเทศไทย รวมทั้งผู้ว่าราชการ	“ผู้ว่าราชการ” หมายความว่า ผู้ว่าราชการการทางพิเศษแห่ง ประเทศไทย	-
“ลูกจ้าง” หมายความว่า ลูกจ้างการทางพิเศษแห่งประเทศไทย	“พนักงาน” หมายความว่า พนักงานของการทางพิเศษ แห่งประเทศไทย	- ดัดข้อความ“รวมทั้งผู้ว่าราชการ” ออก เพื่อให้สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ พ.ศ.2518 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพ.ร.บ. คุณสมบัติมาตรฐานฯ (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2543 ตามความเห็นของกระทรวง การคลัง ตามหนังสือด่วนที่สุด ที่ กค 0209.1/20184 ลงวันที่ 31 สิงหาคม 2543
	“ลูกจ้าง” หมายความว่า ลูกจ้างของการทางพิเศษแห่ง ประเทศไทย	- ไม่แก้ไข

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 290 ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ.2515	ร่างพระราชบัญญัติการทางพิเศษแห่งประเทศไทย พ.ศ.	สาระที่แก้ไขและเหตุผล
“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ ข้อ 59 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ ข้อ 2 ให้จัดตั้งหน่วยงานการทางพิเศษขึ้น เรียกว่า “การทางพิเศษแห่งประเทศไทย” เรียกโดยย่อว่า กทพ.	“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า พนักงานซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ “รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และออกกฎกระทรวงและประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงและประกาศนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้ มาตรา 6 ให้จัดตั้งการทางพิเศษขึ้นเรียกว่า “การทางพิเศษแห่งประเทศไทย” เรียกโดยย่อว่า “กทพ.” และให้ใช้ชื่อเป็นภาษาอังกฤษว่า “EXPRESSWAY AND RAPID TRANSIT AUTHORITY OF THAILAND” เรียกโดยย่อว่า “ETA” และให้มีตราเครื่องหมายของ “กทพ.” รูปลักษณะของตราเครื่องหมายตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	- กำหนดขึ้นใหม่เพื่อให้สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คุณสมบัติมาตรฐานฯ -แก้ไขข้อความ “ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้” เป็น “พระราชบัญญัตินี้” เพื่อให้สอดคล้องกับรูปแบบกฎหมาย - ร่างมาตรา 5 นำมาจากหลักการใน ปว.290 ข้อ 59 โดยได้เปลี่ยนแปลงรัฐมนตรีผู้รักษาการ เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมเพื่อให้สอดคล้องกับ พ.ร.บ.ปรับปรุงกระทรวงทบวง กรม พ.ศ.2545 และเพิ่มเติมข้อความว่า “และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ - กำหนดชื่อภาษาอังกฤษและชื่อย่อภาษาอังกฤษของการทางพิเศษแห่งประเทศไทย พร้อมกำหนดให้มีตราเครื่องหมายของ “กทพ.”

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 290 ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ.2515	ร่างพระราชบัญญัติการทางพิเศษแห่งประเทศไทย พ.ศ.	สาระที่แก้ไขและเหตุผล
ข้อ 2 ให้จัดตั้งหน่วยงานการทางพิเศษขึ้น เรียกว่า “การทางพิเศษแห่งประเทศไทย” เรียกโดยย่อว่า “กทพ.” และให้เป็นนิติบุคคลมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้ (1) สร้างหรือจัดให้มีด้วยวิธีการใด ๆ ตลอดจนบำรุงและรักษาทางพิเศษ (2) จัดดำเนินการหรือควบคุมธุรกิจอันเกี่ยวกับการขนส่งโดยสารรางเดียว และรถใต้ดิน	มาตรา 7 ห้ามมิให้บุคคลใดใช้ชื่อที่มีอักษรไทย หรืออักษรต่างประเทศ ซึ่งแปลหรืออ่านว่า “ทางพิเศษ” หรือ “ทางด่วน” ประกอบในดวงตรา ป้ายชื่อ จดหมาย หนังสือ หรือเอกสารอย่างอื่นเกี่ยวกับธุรกิจอันอาจทำให้ประชาชนเข้าใจว่าเป็นกิจการของ กทพ. เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจาก กทพ. มาตรา 8 ให้ กทพ. เป็นนิติบุคคลมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้ (1) สร้างหรือจัดให้มีทางพิเศษด้วยวิธีใด ๆ ตลอดจนบำรุงและรักษาทางพิเศษ (2) ดำเนินงานหรือธุรกิจเกี่ยวกับทางพิเศษและธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้องกับทางพิเศษ หรือที่เป็นประโยชน์แก่ กทพ.	- กำหนดขึ้นใหม่ เพื่อมิให้บุคคลทั่วไปนำคำว่า “ทางพิเศษ” หรือ “ทางด่วน” ไปใช้ในเชิงธุรกิจโดยไม่ได้รับอนุญาตอันอาจทำให้เข้าใจได้ว่าเป็นการกระทำของ กทพ. และอาจทำให้เสียหายต่อชื่อเสียงของ กทพ. -ตัดข้อความ “จัดตั้งหน่วยงานการทางพิเศษขึ้นเรียกว่า “การทางพิเศษแห่งประเทศไทย” เรียกโดยย่อว่า “กทพ.” ออก โดยกำหนดไว้ในร่างฯ มาตรา 6 - ปรับแก้ข้อความใน (2) โดยตัดวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวกับกิจการขนส่งโดยสารรางเดียวหรือรถใต้ดินออก เนื่องจากกระทรวงคมนาคมมอบหมายให้ กทพ. ดูแลเฉพาะทางพิเศษเท่านั้น ส่วนกิจการขนส่งมวลชนพิเศษเป็นอำนาจหน้าที่ของการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับข้อสังเกตของคณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรีฯ เมื่อวันที่ 23 ธันวาคม 2546 และหนังสือกระทรวงคมนาคม ด่วนที่สุด ที่ คค 0206/4055 ลงวันที่ 25 พฤษภาคม 2547

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 290 ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ.2515	ร่างพระราชบัญญัติการทางพิเศษแห่งประเทศไทย พ.ศ.	สาระที่แก้ไขและเหตุผล
ข้อ 3 ให้ กทพ. ตั้งสำนักงานใหญ่ในนครหลวง กรุงเทพมหานคร และจะตั้งสาขาสำนักงานขึ้นที่ใดก็ได้ ข้อ 6 เพื่อให้บรรลุลวัตถุประสงค์ตาม ข้อ 2 ให้ กทพ. (1) สร้าง ซื้อ จัดหา รับโอน จำหน่าย เช่า ให้เช่า ให้เช่า ซื้อ แลกเปลี่ยน ยืม ให้ยืม และดำเนินงานเกี่ยวกับเครื่องใช้ บริการ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ของ กทพ. (2) ซื้อ จัดหา จำหน่าย เช่า ให้เช่าซื้อ แลกเปลี่ยน ถิ่น กรรมสิทธิ์ ครอบครอง หรือดำเนินงานเกี่ยวกับทรัพย์สินใด ๆ (3) วางแผน สสำรวจ ออกแบบ เกี่ยวกับการสร้างหรือ ขยายทางพิเศษ (4) เรียกเก็บค่าผ่านทางพิเศษ และค่าบริการในการใช้ รถเคลื่อนที่โดยรางเดียวหรือรถใต้ดิน	มาตรา 9 ให้ กทพ. มีสำนักงานใหญ่ใน กรุงเทพมหานคร หรือจังหวัดอื่นตามความเหมาะสม และจะตั้งสำนักงานสาขาหรือตัวแทนขึ้น ณ ที่อื่นใดก็ได้ แต่การตั้งสำนักงานสาขากายนอกราชอาณาจักร ต้องได้ รับอนุมัติจากรัฐมนตรีก่อน มาตรา 10 ให้ กทพ. มีอำนาจหน้าที่กระทำการ ภายในขอบแห่งวัตถุประสงค์ตามมาตรา 8 และอำนาจ เช่นว่านี้ให้รวมถึง (1) ถิ่นกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครอง หรือมีทรัพย์สิน สิทธิต่าง ๆ (2) ก่อตั้งสิทธิหรือกระทำการนิติกรรมใด ๆ ทั้งในและ นอกราชอาณาจักร (3) เรียกเก็บค่าผ่านทางพิเศษ หรือค่าบริการอื่น ตลอดจนค่าธรรมเนียมการใช้ทรัพย์สินการให้บริการการ อำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในเขตทางพิเศษ (4) กำหนดมาตรการเพื่อความปลอดภัยเกี่ยวกับ การใช้และการรักษาทางพิเศษ ตลอดจนการใช้และการ รักษาทรัพย์สิน การให้บริการและการอำนวยความสะดวก ต่าง ๆ ในเขตทางพิเศษ	-แก้ไขข้อความใน ปว. 290 ข้อ 3 เป็นข้อความตามร่างฯ มาตรา 9 เพื่อปรับปรุงบทบัญญัติให้ชัดเจนยิ่งขึ้น และ ให้ กทพ. สามารถตั้งสำนักงานสาขากายนอกราชอาณาจักรได้ - ร่างมาตรา 10 (1) และ (2) เป็นหลักการเดิมของ ปว.290 ข้อ 6 (1) และ (2) - ได้นำหลักการของ ปว. 290 ข้อ 6 (4) มาปรับปรุงเป็น ข้อความตามร่างฯ มาตรา 10 (3) เพื่อให้เกิดความชัดเจน ยิ่งขึ้น และให้สอดคล้องกับบทบัญญัติที่แก้ไขเพิ่มเติมตาม ภารกิจของ กทพ. -กำหนดขึ้นใหม่เพื่อให้การบริหารงานของ กทพ. บรรลุ วัตถุประสงค์

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 290 ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ.2515	ร่างพระราชบัญญัติการทางพิเศษแห่งประเทศไทย พ.ศ.	สาระที่แก้ไขและเหตุผล
(5) กู้ยืมเงินหรือลงทุน (6) ออกพันธบัตรหรือตราสารอื่นใดเพื่อการลงทุน	(5) กู้หรือยืมเงินภายในและภายนอกราชอาณาจักร (6) ออกพันธบัตรหรือตราสารอื่นใดเพื่อการลงทุนหรือเพื่อประโยชน์แก่กิจการของ กทพ. (7) จัดตั้งหรือถือหุ้นในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดเพื่อประกอบธุรกิจเกี่ยวกับหรือเกี่ยวเนื่องกับกิจการของ กทพ. (8) ลงทุนหรือเข้าร่วมกิจการกับบุคคลอื่น เพื่อประกอบธุรกิจเกี่ยวกับหรือเกี่ยวเนื่องกับกิจการของ กทพ. (9) ให้สัมปทานในการสร้างหรือขยายทางพิเศษ ต่ออายุสัมปทาน โอนสัมปทาน หรือเพิกถอนสัมปทาน (10) ว่าจ้างหรือมอบให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดประกอบกิจการส่วนหนึ่งส่วนใดของ กทพ. แต่ถ้ากิจการนั้นมีรัฐวิสาหกิจใดมีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการและคณะกรรมการเห็นว่ารัฐวิสาหกิจนั้นสามารถจะดำเนินการให้บังเกิดผลและมีประสิทธิภาพได้ให้ กทพ. ว่าจ้างหรือมอบให้รัฐวิสาหกิจนั้นเป็นผู้ประกอบกิจการก่อนผู้อื่น (11) ทำการค้าและให้บริการต่าง ๆ เกี่ยวกับอุปกรณ์และเครื่องใช้เกี่ยวกับทางพิเศษ (12) พัฒนาอสังหาริมทรัพย์ของ กทพ. (13) วางแผน สำรอง และออกแบบเกี่ยวกับการสร้างหรือขยายทางพิเศษ	- ปรับปรุงข้อความใน ปว.290 ข้อ 6 (5) เป็นข้อความตามร่างฯ มาตรา 10 (5) เพื่อให้ กทพ. สามารถหาแหล่งเงินทุนได้กว้างขวางยิ่งขึ้น - เพิ่มข้อความ "หรือเพื่อประโยชน์แก่กิจการของ กทพ." - กำหนดขึ้นใหม่ เนื่องจาก ครม. ได้มีมติในคราวประชุมเมื่อวันที่ 29 มีนาคม 2537 อนุมัติให้ กทพ. เป็นผู้ดำเนินโครงการทางด้านขั้นที่ 3 ทั้งสายเหนือและสายใต้สำหรับรูปแบบการลงทุนให้ กทพ. พิจารณาจัดตั้งบริษัทลูก - กำหนดขึ้นใหม่เพื่อให้ กทพ. มีอำนาจดำเนินการร่วมกับเอกชนเกี่ยวกับกิจการของ กทพ. ได้ยิ่งขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ - กำหนดขึ้นใหม่เพื่อให้ กทพ. มีอำนาจให้สัมปทานแก่ผู้อื่นในการประกอบกิจการส่วนใดส่วนหนึ่งเกี่ยวกับทางพิเศษได้ - กำหนดขึ้นใหม่เพื่อให้ กทพ. สามารถมอบหมายให้บุคคลภายนอกหรือรัฐวิสาหกิจประกอบกิจการส่วนใดส่วนหนึ่งของ กทพ. ได้ - กำหนดขึ้นใหม่ - กำหนดขึ้นใหม่ - หลักการเดิมของ ปว. 290 ข้อ 6 (3) และได้ปรับปรุงเป็นข้อความตามร่างฯ มาตรา 10 (3)

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 290 ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ.2515	ร่างพระราชบัญญัติการทางพิเศษแห่งประเทศไทย พ.ศ.	สาระที่แก้ไขและเหตุผล
ข้อ 4 ทูนของ กทพ.ประกอบด้วย (1) เงินหรือทรัพย์สินอื่นที่ได้รับจากรัฐบาลหรือบุคคลอื่น (2) เงินซึ่งได้มาจากข้อ 6 (5) หรือ (6) ข้อ 5 เงินสำรองของ กทพ. ให้ประกอบด้วยเงินสำรองเพื่อขาด และเงินสำรองอื่นตามที่คณะกรรมการจะเห็นสมควร	(14) กระทำการอย่างอื่นบรรดาที่เกี่ยวกับหรือเกี่ยวเนื่องในการจัดให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ของ กทพ. มาตรา 11 ทูนของ กทพ. ประกอบด้วย (1) เงินและทรัพย์สินที่ได้รับโอนตามมาตรา 65 (2) เงินที่รัฐบาลจัดสรรเพิ่มเติมให้ เป็นคราวๆ เพื่อดำเนินงานหรือขยายกิจการ (3) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้ (4) เงินหรือทรัพย์สินอื่นที่รับโอนจากทางราชการ องค์การของรัฐ หรือที่ได้รับจากรัฐบาลต่างประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศเมื่อได้หักหนี้สินออกแล้ว มาตรา 12 เงินสำรองของ กทพ. ให้ประกอบด้วยเงินสำรองธรรมดา ซึ่งตั้งไว้เพื่อขาด เงินสำรองเพื่อขยายกิจการ เงินสำรองเพื่อการไถ่ถอนหนี้ และเงินสำรองอื่นๆ ตามความประสงค์แต่ละอย่างโดยเฉพาะ ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร เงินสำรองจะนำออกใช้ได้ก็แต่โดยมติของคณะกรรมการ มาตรา 13 ทรัพย์สินของ กทพ. ไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี	- กำหนดขึ้นใหม่ - ร่างมาตรา 11 (1) กำหนดขึ้นใหม่เพื่อให้เป็นไปตามแบบของกฎหมาย - ร่างมาตรา 11 (2) และ (3) เป็นหลักการเดิมของ ปว. 290 ข้อ 4 (1) - กำหนด (4) ขึ้นใหม่เพื่อให้ กทพ. สามารถมีแหล่งที่มาของเงินทุนกว้างขวางยิ่งขึ้นโดยอาจได้รับจากเงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้ ซึ่งเป็นไปตามแบบของกฎหมาย - ปรับปรุงข้อความเกี่ยวกับเงินสำรองเพื่อให้ชัดเจนยิ่งขึ้น - กำหนดขึ้นใหม่เพื่อให้เป็นไปในแนวทางเดียวกับรัฐวิสาหกิจอื่นๆ เช่น การไฟฟ้า การประปาเพื่อคุ้มครองทรัพย์สินของ กทพ. ที่ดำเนินกิจการให้บริการสาธารณะ

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 290 ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ.2515	ร่างพระราชบัญญัติการทางพิเศษแห่งประเทศไทย พ.ศ.	สาระที่แก้ไขและเหตุผล
ข้อ 7 ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการการทางพิเศษแห่งประเทศไทย” ประกอบด้วย ประธานกรรมการหนึ่งคน และกรรมการอื่นอีกไม่น้อยกว่าเจ็ดคนแต่ไม่เกินเก้าคน ทั้งนี้ ไม่รวมผู้ว่าการซึ่งเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง ให้รัฐมนตรีเป็นผู้แต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการอื่นซึ่งมิใช่กรรมการโดยตำแหน่ง ข้อ 8 ผู้ซึ่งจะดำรงตำแหน่งประธานกรรมการ กรรมการ และผู้ว่าการต้องเป็นผู้มีสัญชาติไทย และมีความรู้ความเจ็ดเจนเพียงพอเกี่ยวกับการบริหาร วิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ สถาปัตยกรรมศาสตร์ การผังเมือง เศรษฐศาสตร์ การคลัง หรือนิติศาสตร์	มาตรา 14 ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการการทางพิเศษแห่งประเทศไทย” ประกอบด้วย ประธานกรรมการ ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนสำนักงบประมาณ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกินสิบเอ็ดคนเป็นกรรมการ รวมทั้งผู้ว่าการ ซึ่งเป็นกรรมการและเลขานุการ ให้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้แต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ มาตรา 15 ประธานกรรมการ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้ว่าการ ต้องมีความรู้ความชำนาญเกี่ยวกับการบริหาร วิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ สถาปัตยกรรมศาสตร์ การผังเมือง เศรษฐศาสตร์ การคลัง หรือนิติศาสตร์	-แก้ไขข้อความเพื่อให้เกิดความชัดเจนว่ากรรมการ กทพ. ควรแต่งตั้งมาจากผู้แทนของส่วนราชการใดบ้าง และเปิดโอกาสให้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิได้ตามความเหมาะสมแก่สถานการณ์ และปรับปรุงถ้อยคำในการกำหนดให้ผู้ว่าการเป็นกรรมการ เพื่อมิให้เกิดการตีความว่าผู้ว่าการเป็นหนึ่งในกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ -แก้ไขข้อความจาก “กรรมการอื่นซึ่งมิใช่กรรมการโดยตำแหน่ง” เป็น “กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ” -ปรับปรุงข้อความใน ปว.290 ข้อ 8 เป็นข้อความตามร่างมาตรา 15 เพื่อให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 290 ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ.2515	ร่างพระราชบัญญัติการทางพิเศษแห่งประเทศไทย พ.ศ.	สาระที่แก้ไขและเหตุผล
ข้อ 9 ผู้มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้จะเป็นประธานกรรมการ หรือกรรมการมิได้ (1) เป็นผู้มีส่วนได้เสียในสัญญา กับ กทพ. หรือในกิจการที่กระทำให้แก่ กทพ. ไม่ว่าโดยตรงหรืออ้อมเว้นแต่เป็นเพียงผู้ถือหุ้นเพื่อประโยชน์ในการลงทุนโดยสุจริตในบริษัทจำกัดที่กระทำการอันมีส่วนได้เสียเช่นว่านั้น (2) เป็นพนักงานเว้นแต่ผู้ดำรงตำแหน่งผู้ว่าการ (3) เป็นบุคคลล้มละลาย (4) เป็นผู้เคยได้รับโทษจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ	มาตรา 16 ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ นอกจากต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจแล้ว ยังต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้ (1) เป็นพนักงานหรือลูกจ้าง (2) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง (3) เป็นผู้มีส่วนได้เสียในสัญญา กับ กทพ. หรือในกิจการที่กระทำให้แก่ กทพ. หรือในกิจการที่มีสภาพอย่างเดียวกันและมีลักษณะเป็นการแข่งขันกับกิจการของ กทพ. ไม่ว่าโดยทางตรงหรือโดยทางอ้อม เว้นแต่เป็นเพียงผู้ถือหุ้นเพื่อการลงทุนโดยสุจริตในบริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัดที่กระทำการอันมีส่วนได้เสียเช่นว่านั้น ก่อนวันที่จะได้รับแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการหรือกรรมการ หรือเป็นผู้ซึ่งคณะกรรมการมอบหมายให้เป็นประธานกรรมการหรือกรรมการในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดที่ กทพ.เป็นผู้ถือหุ้น หรือในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดที่มีสัญญาความร่วมมืองานหรือสัญญาสัมปทานกับ กทพ.	สาระที่แก้ไขและเหตุผล -ปรับปรุงข้อความใน ปว. 290 ข้อ 9 เป็นข้อความตามร่างมาตรา 16 เนื่องจาก พ.ร.บ.คุณสมบัติมาตรฐานฯ ได้กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นประธานและกรรมการไว้แล้ว จึงไม่มีความจำเป็นต้องกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามไว้อีก เว้นแต่ลักษณะต้องห้ามพิเศษ - (1) เป็นหลักการเดิมของ ปว.290 ข้อ 9 (2) - (2) กำหนดขึ้นใหม่เพื่อให้ชัดเจนตามความเห็นของกระทรวงการคลังในหนังสือด่วนที่สุดที่ กค 0209.1/20184 ลงวันที่ 31 สิงหาคม 2543 - (3) ปรับปรุงข้อความให้เป็นไปตามที่ผ่านการตรวจพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา -ข้อความตาม ปว. 290 ข้อ 9 (3) และ (4) ตัดออก เพราะต้องห้ามตาม พ.ร.บ. คุณสมบัติมาตรฐานฯ แล้ว

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 290 ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ.2515	ร่างพระราชบัญญัติการทางพิเศษแห่งประเทศไทย พ.ศ.	สาระที่แก้ไขและเหตุผล
ข้อ 10 ให้ประธานกรรมการหรือกรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี แต่สำหรับกรรมการนั้นในวาระเริ่มแรกเมื่อครบกำหนดสองปี ให้กรรมการดังกล่าวออกจากตำแหน่งหนึ่งโดยวิธีจับสลาก ถ้าไม่อาจหาจำนวนหนึ่งได้ก็ให้กรรมการซึ่งอยู่ในตำแหน่งต่อไปมีจำนวนมากกว่า ประธานกรรมการหรือกรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้ ข้อ 11 นอกจากพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามข้อ 10 ประธานกรรมการหรือกรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ (1) ตาย (2) ลาออก (3) คณะรัฐมนตรีให้ออก	มาตรา 17 ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี ในกรณีที่ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ หรือในกรณีที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทน หรือเป็นกรรมการเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของประธานกรรมการหรือกรรมการซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว เมื่อครบกำหนดตามวาระดังกล่าวในวาระหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งประธานกรรมการหรือกรรมการขึ้นใหม่ ให้ประธานกรรมการหรือกรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไป จนกว่าประธานกรรมการหรือกรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่ ประธานกรรมการหรือกรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน มาตรา 18 นอกจากพ้นจากตำแหน่งตามวาระตาม มาตรา 17 ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ (1) ตาย (2) ลาออก * (3) คณะรัฐมนตรีให้ออก	- ปรับปรุงข้อความในปว.290 ข้อ10 วรรค 1 เป็นข้อความตามร่างฯ มาตรา 17 วรรคหนึ่ง เพื่อให้วาระการดำรงตำแหน่งของประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเป็นไปตาม พ.ร.บ.คุณสมบัติมาตรฐานฯ - วรรคสองกำหนดกรณีการแต่งตั้งประธานกรรมการหรือกรรมการทดแทนหรือเพิ่มขึ้นโดยให้การพ้นจากตำแหน่งของประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเป็นไปตามวาระที่เหลืออยู่โดยพร้อมกัน -วรรคสามกำหนดขึ้นใหม่เพื่อมิให้เกิดช่องว่างในการปฏิบัติงาน -เพิ่มข้อความ “แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน” -ไม่แก้ไข - ไม่แก้ไข -ไม่แก้ไข -ไม่แก้ไข *มาตรา 18 (3) เดิมตามร่าง ของ สคก. ใช้ข้อความว่า “คณะรัฐมนตรีให้ออกเพราะบกพร่องต่อหน้าที่อย่าง -

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 290 ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ.2515	ร่างพระราชบัญญัติการทางพิเศษแห่งประเทศไทย พ.ศ.	สาระที่แก้ไขและเหตุผล
(4) ตกเป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามข้อ 8 หรือมีลักษณะต้องห้ามตามข้อ 9 เมื่อประธานกรรมการหรือกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ คณะรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็นประธานกรรมการหรือกรรมการแทนได้ให้ประธานกรรมการหรือกรรมการซึ่งได้รับการแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งตามวาระของประธานกรรมการหรือกรรมการซึ่งตนแทน ข้อ 12 ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่วางนโยบายและควบคุมดูแลทั่วไปซึ่งกิจการของ กทพ. อำนาจหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึง (1) ออกระเบียบหรือข้อบังคับเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ (2) ออกระเบียบหรือข้อบังคับการประชุม (3) ออกระเบียบหรือข้อบังคับการดำเนินงานของคณะกรรมการ (4) ออกระเบียบหรือข้อบังคับการจัดแบ่งส่วนงานหรือวิธีปฏิบัติงาน (5) กำหนดตำแหน่ง อัตราเงินเดือนหรือค่าจ้างของพนักงานหรือลูกจ้าง	(4) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ * (5) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 16 มาตรา 19 ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่วางนโยบายและควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของ กทพ. กำหนดอัตราค่าผ่านทางพิเศษโดยได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรี และอำนาจหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึงการออกข้อบังคับในเรื่องดังต่อไปนี้ (1) การปฏิบัติการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ และอำนาจหน้าที่ตามมาตรา 8 และมาตรา 10 (2) การประชุมและการดำเนินกิจการของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการ (3) การบริหารและการควบคุมทางการเงิน (4) การจัดแบ่งส่วนงานและวิธีปฏิบัติงาน (5) การปฏิบัติงานของผู้ว่าการ และการมอบให้ผู้อื่นปฏิบัติงานแทนผู้ว่าการ	ร่างแรงหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ แต่คณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎร ในคราวประชุมเมื่อวันที่ 17 ตุลาคม 2548 ได้ปรับแก้ไขเป็นข้อความตามร่างปัจจุบัน - กำหนดขึ้นใหม่ - *เดิมตามร่างของ สดก. ใช้ข้อความว่า “ ขาดคุณสมบัติตามมาตรา 15 หรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 16” แต่คณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎรในคราวประชุมเมื่อวันที่ 17 ตุลาคม 2548 ได้ปรับแก้ไขเป็นข้อความตามร่างปัจจุบัน - ปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ กทพ. เพื่อให้ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยใช้หลักการเดิมตาม ปว. 290 ข้อ 12 เป็นหลัก และกำหนดขึ้นใหม่ตาม (3) (5) และ (12)

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 290 ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ.2515	ร่างพระราชบัญญัติการทางพิเศษแห่งประเทศไทย พ.ศ.	สาระที่แก้ไขและเหตุผล
(6) ออกระเบียบข้อบังคับการบรรจุ การแต่งตั้ง การเลื่อนเงินเดือนหรือ คำจ้าง การออกจากตำแหน่ง วินัย การลงโทษและการร้องทุกข์ของพนักงานและลูกจ้าง (7) ออกระเบียบหรือข้อบังคับการจ่ายค่าพาหนะ และ เบี้ยเลี้ยงเดินทาง ค่าเช่าที่พัก ค่าล่วงเวลาและการจ่ายเงินอื่น ๆ (8) ออกระเบียบหรือข้อบังคับเครื่องแบบพนักงานและลูกจ้าง (9) ออกระเบียบเกี่ยวกับความปลอดภัยในการใช้และการรักษาทรัพย์สินของ กทพ. (10) ออกระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับการจัดเก็บค่าผ่านทางพิเศษ (11) ออกระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับค่าบริการในการใช้รถรางเดียว หรือรถใต้ดิน ระเบียบหรือข้อบังคับวิธีปฏิบัติงานตาม (4) ถ้ามีข้อความจำกัดอำนาจของผู้ว่าการในการทำนิติกรรมไว้ประการใด ให้รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา	(6) การจ่ายค่าพาหนะ เบี้ยเลี้ยงเดินทาง ค่าเช่าที่พัก ค่าล่วงเวลา เบี้ยประชุม ค่าตอบแทนและการจ่ายเงินอื่น ๆ (7) การบริหารงานบุคคล การบรรจุ แต่งตั้ง การเลื่อนขึ้นเงินเดือนหรือคำจ้าง การออกจากตำแหน่ง ถอดถอน วินัย การลงโทษพนักงานและลูกจ้าง ตลอดจนการกำหนดเงินเดือนและเงินอื่น (8) กองทุนสงเคราะห์หรือการสงเคราะห์อื่น เพื่อสวัสดิการของพนักงานและลูกจ้างและครอบครัว โดยได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง (9) การร้องทุกข์และการอุทธรณ์การลงโทษของพนักงานและลูกจ้าง (10) เครื่องแบบพนักงานและลูกจ้าง (11) การรักษาความปลอดภัยในการใช้และการรักษาทรัพย์สินของ กทพ. (12) การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยภายในทางพิเศษ (13) การจัดเก็บค่าผ่านทางพิเศษ ข้อบังคับใดที่มีข้อความจำกัดอำนาจของผู้ว่าการในการทำนิติกรรมไว้ประการใด เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้ มาตรา 20 เพื่อประโยชน์แห่งกิจการของ กทพ. ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือที่ปรึกษาเพื่อดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดของ กทพ. และกำหนดคำตอบแทนอนุกรรมการตามหลักเกณฑ์ที่	- กำหนดขึ้นใหม่เพื่อให้การบริหารกิจการ กทพ. เป็นไปโดยสะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น และกระทรวงการคลังเห็นว่าการกำหนดคำตอบแทนที่ปรึกษาต้องได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 290 ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ.2515	ร่างพระราชบัญญัติการทางพิเศษแห่งประเทศไทย พ.ศ.	สาระที่แก้ไขและเหตุผล
ข้อ 13 ให้มีผู้ว่าการคนหนึ่งโดยคณะกรรมการเป็นผู้แต่งตั้ง ให้ผู้ว่าการได้รับเงินเดือนตามที่คณะกรรมการกำหนด และพ้นจากตำแหน่งเมื่อตาย ลาออก ตกเป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามข้อ 8 หรือมีลักษณะต้องห้ามตามข้อ 14 หรือคณะกรรมการให้ออก มติให้ผู้ว่าการออกจากตำแหน่ง ต้องประกอบด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนกรรมการทั้งหมดนอกจากผู้ว่าการ การแต่งตั้ง การกำหนดอัตราเงินเดือนหรือการให้ออกจากตำแหน่งตามข้อนี้ จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี ข้อ 14 ผู้มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้จะเป็นผู้ว่าการมิได้ (1) เป็นผู้มีส่วนได้เสียในสัญญา กับ กทพ. หรือในกิจการที่กระทำให้แก่ กทพ. ไม่ว่าโดยตรงหรืออ้อม เว้นแต่เป็นผู้ถือหุ้นเพื่อประโยชน์ในการลงทุนโดยสุจริตในบริษัทจำกัดที่กระทำกรอันมีส่วนได้เสียเช่นว่านั้น (2) เป็นข้าราชการประจำ (3) เป็นผู้มีตำแหน่งทางการเมือง (4) เป็นผู้ไม่อาจทำงานได้เต็มเวลาให้แก่ กทพ. (5) เป็นบุคคลล้มละลาย	คณะรัฐมนตรีกำหนด และกำหนดค่าตอบแทนที่ปรึกษาโดยได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง มาตรา 21 ให้คณะกรรมการเป็นผู้แต่งตั้งและกำหนดอัตราเงินเดือนของผู้ว่าการโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี มาตรา 22 ผู้ว่าการนอกจากต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจแล้ว ยังต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 16 (3)	- หลักการเดิมของ ปว.290 ข้อ 13 -ปรับปรุงข้อความตามปว. 290 ข้อ 14 เป็นข้อความตามร่างมาตรา 22 เพื่อให้สอดคล้องกับ พ.ร.บ. คุณสมบัติมาตรฐานฯ และเนื่องจาก พ.ร.บ.ดังกล่าวได้กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ว่าการไว้เป็นมาตรฐานเดียวกัน จึงไม่ต้องการกำหนดไว้อีก

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 290 ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ.2515	ร่างพระราชบัญญัติการทางพิเศษแห่งประเทศไทย พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
(6) เป็นผู้เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นเป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ ข้อ 15 ผู้ว่าการมีหน้าที่บริหารกิจการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ของ กทพ. ตามนโยบาย ระเบียบ หรือข้อบังคับของคณะกรรมการ และมีอำนาจบังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้าง	มาตรา 23 ผู้ว่าการมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละไม่เกินสี่ปี เมื่อครบกำหนดเวลาตามสัญญาจ้างแล้ว และผู้ว่าการมีอายุไม่เกินหกสิบปีบริบูรณ์ ผู้ว่าการสามารถเข้ารับการคัดเลือกได้อีกแต่กระทำได้อีกเพียงคราวเดียว มาตรา 24 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตาม มาตรา 23 ผู้ว่าการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ (1) ตาย (2) ลาออก (3) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 22 (4) ขาดการประชุมคณะกรรมการเกินสามครั้งติดต่อกันโดยไม่มีเหตุอันสมควร (5) สัญญาจ้างสิ้นสุด (6) ถูกเลิกสัญญาจ้าง มาตรา 25 ผู้ว่าการมีหน้าที่บริหารกิจการของ กทพ. ให้เป็นไปตามกฎหมาย ข้อบังคับ และนโยบายที่คณะกรรมการกำหนดและมีอำนาจบังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้าง ผู้ว่าการต้องรับผิดชอบต่อคณะกรรมการ ในการบริหารกิจการของ กทพ.	-ปรับปรุงหลักการเดิมของ ปว.290 ข้อ 13 เพื่อให้สอดคล้องกับ พ.ร.บ.คุณสมบัติมาตรฐานฯ ตามข้อสังเกตของกระทรวงการคลัง (หนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กค 0209.1/20184 ลงวันที่ 31 สิงหาคม 2543) -ปรับปรุงหลักการเดิมของ ปว.290 ข้อ 13 เพื่อให้สอดคล้องกับ พ.ร.บ.คุณสมบัติมาตรฐานฯ ตามหนังสือของกระทรวงการคลังดังกล่าวข้างต้น -ไม่แก้ไข -กำหนดวรรคสองขึ้นใหม่ เพื่อให้เกิดความชัดเจนยิ่งขึ้น เนื่องจากเป็นการจ้างบริหารโดยประธานกรรมการ กทพ. เป็นผู้ลงนามผูกพันในสัญญา จึงให้ผู้ว่าการ ต้องมีความรับผิดชอบต่อคณะกรรมการ กทพ. ในการบริหารกิจการของ กทพ.

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 290 ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ.2515	ร่างพระราชบัญญัติการทางพิเศษแห่งประเทศไทย พ.ศ.	สาระที่แก้ไขและเหตุผล
ข้อ 16 ผู้ว่าการมีอำนาจ (1) บรรจุ แต่งตั้ง เลื่อน ลด ตัดเงินเดือนหรือค่าจ้างลง โทษทางวินัยแก่พนักงานและลูกจ้าง ตามระเบียบหรือข้อ บังคับของคณะกรรมการ แต่ถ้าเป็นพนักงานหรือลูกจ้างตั้งแต่ ตำแหน่งที่ปรึกษา ผู้ช่วยฯลฯ ผู้อำนวยการฝ่ายหรือเทียบเท่า ขึ้นไป จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ (2) กำหนดเงื่อนไขในการทำงานของพนักงานและลูก จ้าง และออกระเบียบวิธีปฏิบัติงานของ กทพ. โดยไม่ขัดแย้งกับ ระเบียบหรือข้อบังคับของคณะกรรมการ ข้อ 17 ในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ผู้ว่าการเป็น ผู้กระทำในนามของ กทพ. และเป็นผู้กระทำการแทน กทพ. เพื่อ การนี้ ผู้ว่าการจะมอบอำนาจให้ตัวแทนหรือบุคคลใดกระทำ กิจการเฉพาะอย่างแทนก็ได้ ทั้งนี้ต้องเป็นไปตามระเบียบหรือข้อ บังคับของคณะกรรมการ นิติกรรมที่ผู้ว่าการกระทำโดยฝ่าฝืนระเบียบหรือ ข้อบังคับตามข้อ 12 วรรคสอง ย่อมไม่ผูกพัน กทพ. เว้นแต่ คณะกรรมการจะให้สัตยาบัน	มาตรา 26 ผู้ว่าการมีอำนาจ (1) บรรจุ แต่งตั้ง ถอดถอน เลื่อน ลด ตัดเงินเดือน หรือค่าจ้าง ลงโทษทางวินัยแก่พนักงานและลูกจ้าง ตลอดจนให้พนักงานและลูกจ้างออกจากตำแหน่งตาม ข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด แต่ถ้าเป็นพนักงานหรือ ลูกจ้างตั้งแต่ตำแหน่งที่ปรึกษา ผู้ช่วยฯลฯ ผู้อำนวยการฝ่าย หรือเทียบเท่าขึ้นไป จะต้องได้รับความเห็นชอบจาก คณะกรรมการก่อน (2) วางระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติงานในหน้าที่ ของ กทพ. และกำหนดเงื่อนไขในการทำงานของพนักงาน และลูกจ้างโดยไม่ขัดแย้งกับข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด มาตรา 27 ในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้ ผู้ว่าการเป็นผู้แทนของ กทพ. และเพื่อการนี้ผู้ว่าการ จะมอบอำนาจให้ตัวแทนหรือบุคคลใดกระทำการ เฉพาะอย่างแทนก็ได้ ทั้งนี้ต้องเป็นไปตามข้อบังคับ ที่คณะกรรมการกำหนด นิติกรรมที่ผู้ว่าการกระทำโดยฝ่าฝืนข้อบังคับตาม มาตรา 19 วรรคสอง ย่อมไม่ผูกพัน กทพ. เว้นแต่คณะกรรมการ จะให้สัตยาบัน	-หลักการเดิมแต่ปรับปรุงบทบัญญัติให้ชัดเจนยิ่งขึ้น -หลักการเดิมแต่ปรับปรุงข้อความให้ชัดเจนยิ่งขึ้นโดย เปลี่ยนข้อความจาก “ผู้ว่าการเป็นผู้กระทำในนามของ กทพ. และเป็นผู้กระทำการแทน กทพ.” เป็น “ให้ผู้ว่าการ เป็นผู้แทนของ กทพ. และตัดคำว่า “ระเบียบ” ออก

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 290 ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ.2515	ร่างพระราชบัญญัติการทางพิเศษแห่งประเทศไทย พ.ศ.	สาระที่แก้ไขและเหตุผล
ข้อ 18 เมื่อผู้ว่าการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้หรือเมื่อตำแหน่งผู้ว่าการว่างลง ในระหว่างที่ยังมิได้มีการแต่งตั้งผู้ว่าการ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งพนักงานคนหนึ่งเป็นผู้ทำการแทนผู้ว่าการ หรือรักษาการในตำแหน่งผู้ว่าการแล้วแต่กรณี และให้นำข้อ 14 มาใช้บังคับโดยอนุโลม ให้ผู้ทำการแทนผู้ว่าการหรือผู้รักษาการในตำแหน่งผู้ว่าการ มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบอย่างเดียวกับผู้ว่าการ เว้นแต่อำนาจหน้าที่ของผู้ว่าการในฐานะกรรมการ	มาตรา 28 ในกรณีที่ผู้ว่าการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้หรือตำแหน่งผู้ว่าการว่างลง ให้รองผู้ว่าการผู้มีอาวุโสสูงสุดตามลำดับเป็นผู้ทำการแทนหรือรักษาการในตำแหน่ง ถ้าไม่มีผู้ใดดำรงตำแหน่งรองผู้ว่าการ หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งพนักงานคนหนึ่งเป็นผู้ทำการแทนหรือรักษาการในตำแหน่ง ให้ผู้ทำการแทนหรือรักษาการในตำแหน่งมีอำนาจหน้าที่อย่างเดียวกับผู้ว่าการ เว้นแต่อำนาจหน้าที่ของผู้ว่าการในฐานะกรรมการ	-ปรับปรุงหลักการเดิมตาม ปว. 290 ข้อ 13 โดยกำหนดบุคคลที่จะเป็นผู้ทำการแทนหรือรักษาการในตำแหน่งผู้ว่าการให้ชัดเจนยิ่งขึ้น
ข้อ 19 ประธานกรรมการและกรรมการย่อมได้รับประโยชน์ตอบแทนตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด	มาตรา 29 ประธานกรรมการและกรรมการย่อมได้รับประโยชน์ตอบแทนตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด	-ไม่แก้ไข
ข้อ 20 ประธานกรรมการ กรรมการ พนักงานและลูกจ้างได้รับโบนัสตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด	มาตรา 30 ประธานกรรมการ กรรมการ พนักงานและลูกจ้างอาจได้รับโบนัสตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด	-ปรับปรุงบทบัญญัติให้ชัดเจนยิ่งขึ้น
ข้อ 21 ให้ประธานกรรมการ กรรมการและพนักงานเป็นเจ้าของพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา	มาตรา 31 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ประธานกรรมการ กรรมการ ผู้ว่าการ พนักงานและบุคคลซึ่งผู้ว่าการมอบหมายตามมาตรา 41 เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา	-เพิ่มเติมข้อความ “ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้” “ผู้ว่าการ” และ “บุคคลซึ่งผู้ว่าการมอบหมายตามมาตรา 41” เพื่อให้บทบัญญัติชัดเจนยิ่งขึ้น

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 290 ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ.2515	ร่างพระราชบัญญัติการทางพิเศษแห่งประเทศไทย พ.ศ.	สาระที่แก้ไขและเหตุผล
ข้อ 32 เพื่อประโยชน์ในการสร้างหรือขยายทางพิเศษและการบำรุงรักษา การป้องกันอันตรายหรือความเสียหายที่จะเกิดแก่ทางพิเศษให้ กทพ. มีอำนาจเข้าครอบครองหรือใช้เป็นการชั่วคราวซึ่งอสังหาริมทรัพย์ในความครอบครองของบุคคลใดที่มีมิใช่โรงเรือนซึ่งคนอยู่อาศัยหรือประกอบธุรกิจภายใต้เงื่อนไขดังต่อไปนี้ (1) การเข้าครอบครองหรือใช้อสังหาริมทรัพย์นั้นเป็นการจำเป็นสำหรับการสร้างหรือขยายทางพิเศษและการบำรุงรักษา การป้องกันอันตรายหรือความเสียหายที่จะเกิดแก่ทางพิเศษ (2) ได้แจ้งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอสังหาริมทรัพย์ทราบล่วงหน้าภายในเวลาอันสมควร (3) หากการเข้าครอบครองหรือใช้อสังหาริมทรัพย์มีความจำเป็นที่จะต้องรื้อถอนหรือทำลายสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นที่มีมิใช่โรงเรือนซึ่งคนอยู่อาศัย ก็ให้ กทพ. มีอำนาจรื้อถอนหรือทำลายสิ่งปลูกสร้างดังกล่าวหรือตัดฟันต้นไม้ได้ ทั้งนี้เท่าที่จำเป็นก่อนที่จะดำเนินการตาม (3) ให้ กทพ. แจ้งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอสังหาริมทรัพย์ทราบ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอสังหาริมทรัพย์นั้นอาจยื่นคำร้องแสดงเหตุที่ไม่สมควรทำเช่นนั้นไปยังคณะกรรมการเพื่อวินิจฉัยภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้ง คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด ถ้ามีความเสียหายเกิดแก่เจ้าของ ผู้ครอบครองหรือผู้ทรงสิทธิอื่นในอสังหาริมทรัพย์ เนื่องจากการกระทำของพนักงานและลูกจ้าง บุคคลนั้นย่อมเรียกค่าทดแทนจาก กทพ. ได้	มาตรา 32 เพื่อประโยชน์ในการสร้างหรือขยายทางพิเศษ การบำรุงรักษาทางพิเศษ และการป้องกันอันตรายหรือความเสียหายที่จะเกิดแก่ทางพิเศษ ให้ กทพ. มีอำนาจที่จะใช้สอยหรือเข้าครอบครองอสังหาริมทรัพย์ในความครอบครองของบุคคลใดซึ่งมิใช่โรงเรือนที่คนอยู่อาศัยหรือใช้ประกอบธุรกิจเป็นการชั่วคราวโดยกำหนดเงินค่าทดแทนให้ตามสมควรภายใต้เงื่อนไขดังต่อไปนี้ (1) การใช้สอยหรือเข้าครอบครองนั้นเป็นการจำเป็นสำหรับการสร้างหรือขยายทางพิเศษ การบำรุงรักษาทางพิเศษ หรือการป้องกันอันตรายหรือความเสียหายที่จะเกิดแก่ทางพิเศษ (2) กทพ. ได้แจ้งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอสังหาริมทรัพย์ทราบถึงกิจกรรมที่จะต้องกระทำ และเหตุผลความจำเป็นที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้นั้นล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวันก่อนการเข้าใช้สอยหรือเข้าครอบครองอสังหาริมทรัพย์นั้น เว้นแต่ในกรณีที่ไม่อาจติดต่อกับเจ้าของหรือผู้ครอบครองอสังหาริมทรัพย์ได้ ให้ประกาศให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอสังหาริมทรัพย์นั้นทราบ โดยให้ทำเป็นหนังสือปิดไว้ ณ ที่ที่อสังหาริมทรัพย์นั้นตั้งอยู่ และ ณ สำนักงานเขต หรือที่ว่าการอำเภอ หรือที่ว่าการกิ่งอำเภอแห่งท้องที่ที่อสังหาริมทรัพย์นั้นตั้งอยู่ ทั้งนี้ ให้แจ้งกำหนดวัน เวลา และการที่จะกระทำนั้นไว้ด้วย และให้ถือว่าเจ้าของหรือผู้ครอบครองอสังหาริมทรัพย์นั้นได้รับแจ้ง	-ปรับปรุงหลักตาม ปว. 290 ข้อ 32 เพื่อให้การปฏิบัติเกี่ยวกับการแจ้งเจ้าของทรัพย์สินชัดเจนยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังกำหนดค่าทดแทนในการเข้าใช้สอยอสังหาริมทรัพย์

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 290 ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ.2515	ร่างพระราชบัญญัติการทางพิเศษแห่งประเทศไทย พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	เมื่อพ้นระยะเวลาสามสิบวันนับแต่วันประกาศ เจ้าของ หรือผู้ครอบครองอสังหาริมทรัพย์นั้น อาจยื่นคำร้อง แสดงเหตุที่ไม่สมควรทำเช่นนั้นไปยังคณะกรรมการเพื่อวินิจฉัยภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้ง หรือได้รับแจ้งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด (3) หากการใช้สอย หรือ เข้าครอบครอง อสังหาริมทรัพย์มีความจำเป็นที่จะต้องรื้อถอน หรือ ทำลายสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นซึ่งมีใช้โรงเรียนที่คนอยู่อาศัย หรือตัดฟันต้นไม้ ให้ กทพ.มีอำนาจรื้อถอน หรือทำลาย สิ่งปลูกสร้างดังกล่าว หรือตัดฟันต้นไม้ได้เท่าที่จำเป็น ในการปฏิบัติตามมาตรานี้ให้พนักงานและลูกจ้าง แสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง ในกรณีที่มีการปฏิบัติตามมาตรานี้ก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของหรือผู้ครอบครอง หรือผู้ทรงสิทธิอื่น ในอสังหาริมทรัพย์ เนื่องจากการกระทำของพนักงานและ ลูกจ้าง บุคคลนั้นย่อมเรียกค่าเสียหายจาก กทพ. ได้ มาตรา 33 ในกรณีจำเป็นเร่งด่วนให้พนักงานหรือ ผู้ซึ่งปฏิบัติงานร่วมกับ พนักงานมีอำนาจเข้าไปในที่ดิน หรือสถานที่ของบุคคลใดในเวลาใด เพื่อป้องกันอันตราย หรือแก้ไขความเสียหายภายในทางพิเศษได้ แต่ถ้าเจ้าของ หรือผู้ครอบครองอยู่ ณ ที่นั้นด้วยก็ให้พนักงานแจ้งเหตุ จำเป็นให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองทราบก่อน และให้นำ มาตรา 32 วรรคสอง และวรรคสามมาใช้บังคับโดย อนุโลม	-กำหนดขึ้นใหม่เพื่อให้ กทพ. สามารถเข้าไปใน อสังหาริมทรัพย์ของผู้อื่น เพื่อตรวจและทราบข้อเท็จจริง เพื่อป้องกันอันตรายหรือแก้ไขความเสียหายที่เกิดขึ้นใน เขตทางพิเศษ กรณีจำเป็นและเร่งด่วนโดยไม่ต้องบัญญัติ ขึ้นตอนการบอกกล่าวล่วงหน้า

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 290 ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ.2515	ร่างพระราชบัญญัติการทางพิเศษแห่งประเทศไทย พ.ศ.	สาระที่แก้ไขและเหตุผล
ข้อ 22 เมื่อมีความจำเป็นที่จะต้องได้มาซึ่งอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างหรือขยายทางพิเศษ ถ้ามิได้ตกลงในเรื่องการโอนไว้เป็นอย่างอื่นให้ดำเนินการเวนคืนตามกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ข้อ 23 ข้อ 24 และข้อ 25 ถูกยกเลิกโดยมาตรา 4 แห่ง พ.ร.บ.แก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 290 ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ.2515 พ.ศ.2530 ข้อ 26 ในกรณีที่การสร้างหรือขยายทางพิเศษผ่านแดนแห่งกรรมสิทธิ์เหนือพื้นดินหรือใต้พื้นดินของบุคคลอื่นโดยไม่เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ให้ตราพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางพิเศษนั้น และให้ กทพ. มีอำนาจเข้าดำเนินการที่จำเป็นในอสังหาริมทรัพย์นั้นได้แต่ต้องใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้มีสิทธิก่อนเข้าดำเนินการดังกล่าว	มาตรา 34 เมื่อมีความจำเป็นที่จะต้องได้มาซึ่งอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างหรือขยายทางพิเศษ ถ้ามิได้ตกลงในเรื่องการโอนไว้เป็นอย่างอื่นให้ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ การโอนอสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาตามวรรคหนึ่งโดยมิได้มีการเวนคืนตามกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ให้ได้รับการยกเว้นค่าธรรมเนียม การได้มาซึ่งอสังหาริมทรัพย์ต้องระบุวัตถุประสงค์แห่งการได้มาและกำหนดระยะเวลาการเข้าใช้อสังหาริมทรัพย์ไว้ให้ชัดเจนถ้ามิได้ใช้เพื่อการนั้นภายในระยะเวลาที่กำหนดดังกล่าวต้องคืนให้แก่เจ้าของเดิมหรือทายาท ทั้งนี้ การคืนอสังหาริมทรัพย์ให้แก่เจ้าของเดิมหรือทายาทและการเรียกคืนค่าทดแทนที่ชดใช้ไปให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ มาตรา 35 ในกรณีที่ กทพ. สร้างหรือขยายทางพิเศษผ่านแดนแห่งกรรมสิทธิ์บน เหนือ หรือใต้พื้นดินหรือพื้นน้ำของบุคคลใดโดยไม่จำเป็นต้องได้มาซึ่งอสังหาริมทรัพย์ถ้ามิได้ตกลงกันไว้เป็นอย่างอื่น ให้ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการจัดหาอสังหาริมทรัพย์เพื่อกิจการขนส่งมวลชน	-ไม่แก้ไข -กำหนดวรรคสองขึ้นใหม่ เนื่องจากเป็นเรื่องการโอนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางพิเศษเช่นเดียวกับการโอนโดยวิธีการตามกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ จึงควรจงใจให้เข้าตกลงซื้อขายอสังหาริมทรัพย์เพราะจะได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียม -กำหนดวรรคสามขึ้นใหม่เพื่อให้การได้มาซึ่งอสังหาริมทรัพย์ของ กทพ. ไม่ว่าโดยวิธีใดจะต้องระบุวัตถุประสงค์แห่งการได้มาและกำหนดระยะเวลาการเข้าใช้อสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวให้ชัดเจนตามความเห็นกระทรวงการคลัง ในหนังสือด่วนที่สุดที่ กค0209.1/20184 ลงวันที่ 31 สิงหาคม 2543 -ปรับปรุงหลักการใน ปว. 290 ข้อ 26 กรณีที่ กทพ. ไม่จำเป็นต้องได้มาซึ่งกรรมสิทธิ์ของอสังหาริมทรัพย์ให้ดำเนินการตาม พ.ร.บ. ว่าด้วยการจัดหาอสังหาริมทรัพย์เพื่อกิจการขนส่งมวลชน

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 290 ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ.2515	ร่างพระราชบัญญัติการทางพิเศษแห่งประเทศไทย พ.ศ.	สาระที่แก้ไขและเหตุผล
การกำหนดและการชำระค่าเสียหาย ตลอดจนการเข้าดำเนินการในอสังหาริมทรัพย์นั้น ให้นำบทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในส่วนที่เกี่ยวกับการกำหนดค่าทดแทน การอุทธรณ์ และการเข้าครอบครองอสังหาริมทรัพย์ของเจ้าหน้าที่มาใช้บังคับโดยอนุโลม ข้อ 27 ถูกยกเลิกโดยมาตรา 6 แห่ง พ.ร.บ.แก้ไขเพิ่มเติม ปว.290 ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ.2515 พ.ศ.2530	มาตรา 36 ในกรณีที่ กทพ. ได้จัดทำทางหรือถนนเพื่อเชื่อมระหว่างทางพิเศษกับทางสาธารณะอื่น ผู้ใดจะสร้างทางหรือถนนหรือสิ่งอื่นใดเพื่อเชื่อมต่อกับทางหรือถนนนั้นหรือลอดหรือข้ามทางหรือถนนนั้น ต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจาก กทพ. การอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามเงื่อนไขที่ กทพ. กำหนดและเมื่อมีความจำเป็นแห่งกิจการทางพิเศษ กทพ. จะเพิกถอนเสียก็ได้ ทาง ถนน หรือสิ่งอื่นใดที่สร้างขึ้นโดยฝ่าฝืนวรรคหนึ่งให้ กทพ. มีหนังสือแจ้งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองดำเนินการรื้อถอนทาง ถนน หรือสิ่งอื่นใดดังกล่าวภายในเวลาที่กำหนดแต่ต้องไม่น้อยกว่าหกสิบวันนับแต่วันที่ได้ส่งหนังสือแจ้ง ถ้าเจ้าของหรือผู้ครอบครองไม่ดำเนินการภายในเวลาที่กำหนดให้ กทพ. มีอำนาจดำเนินการเช่นนั้นได้เอง โดยให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองซึ่งทาง ถนน หรือสิ่งอื่นใดนั้นเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย ทั้งนี้ ให้นำความในมาตรา 13 วรรคสาม วรรคสี่ และวรรคห้าแห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ.2530 มาใช้บังคับโดยอนุโลม	กำหนดขึ้นใหม่เพื่อให้ กทพ. มีอำนาจที่จะอนุญาตให้ก่อสร้างทางหรือถนนหรือสิ่งอื่นใดเพื่อเชื่อมต่อกับทางถนนที่ กทพ. สร้างเชื่อมระหว่างทางพิเศษกับทางสาธารณะอื่น เนื่องจาก ปว. 290 ห้ามมิให้บุคคลใดกระทำการใด ๆ ในทางพิเศษ เว้นแต่เป็นกิจการสาธารณูปโภคซึ่งมีปัญหาในทางปฏิบัติเป็นอย่างมาก การกำหนดมาตรานี้จึงเป็นการแก้ไขปัญหาในการปฏิบัติงานของ กทพ. และเป็นประโยชน์ต่อประชาชนโดยรวม และในการนี้ได้กำหนดมาตรการลงโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนไว้ด้วยในวรรคสาม

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 290 ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ.2515	ร่างพระราชบัญญัติการทางพิเศษแห่งประเทศไทย พ.ศ.	สาระที่แก้ไขและเหตุผล
ข้อ 28 ในกรณีที่ กทพ. สร้างหรือขยายทางพิเศษตาม ข้อ 26 ผู้ใดจะสร้างโรงเรือนหรือสิ่งอื่นใดทางพิเศษที่อยู่เหนือพื้นดินหรือเหนือทางพิเศษที่อยู่ใต้พื้นดินก็ให้กระทำได้แต่ต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจาก กทพ. การอนุญาตนั้นให้ไปไปตามเงื่อนไขที่ กทพ. กำหนด โรงเรือนหรือสิ่งอื่นที่สร้างขึ้นโดยฝ่าฝืนวรรคหนึ่งให้ กทพ. มีอำนาจรื้อถอนหรือทำลายตามความแก่กรณีโดยไม่ต้องจ่ายค่าทดแทน ข้อ 29 ห้ามมิให้ผู้ใดสร้างโรงเรือนหรือสิ่งอื่น หรือปลูกต้นไม้หรือพืชผลอย่างใด ๆ ในทางพิเศษ หรือเพื่อเชื่อมติดต่อกับทางพิเศษ เว้นแต่ผู้ซึ่งดำเนินการอันเป็นสาธารณูปโภค ซึ่งมีความจำเป็นต้องปักเสาพาดสาย หรือวางท่อเพื่อข้ามหรือลอดทางพิเศษให้ขออนุญาตและทำความตกลงกับ กทพ. เสียก่อนจึงจะกระทำการนั้นได้ และถ้าไม่สามารถตกลงกันได้ในเหตุลักษณะของงานหรือในเรื่องค่าเช่าให้เสนอรัฐมนตรีเป็นผู้วินิจฉัย คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด โรงเรือนหรือสิ่งอื่นที่สร้างขึ้น หรือต้นไม้หรือพืชผลที่ปลูกขึ้นโดยฝ่าฝืนวรรคหนึ่ง ให้นำข้อ 28 วรรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม	ในกรณีจำเป็นและเร่งด่วนเพื่อป้องกันอันตรายหรือความเสียหายที่จะเกิดขึ้นแก่ทางพิเศษให้ กทพ. มีอำนาจปิดกั้นทาง ถนน หรือสิ่งอื่นใดนั้นได้ และเมื่อหมดความจำเป็นเร่งด่วนดังกล่าวแล้วให้ กทพ. ดำเนินการตามวรรคสาม มาตรา 37 ภายใต้บังคับมาตรา 36 ห้ามมิให้ผู้ใดสร้างโรงเรือนหรือสิ่งอื่นใด หรือปลูกต้นไม้หรือพืชผลอย่างใด ๆ ในทางพิเศษ หรือเพื่อเชื่อมต่อกับทางพิเศษ เว้นแต่กรณีหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการอันเป็นสาธารณูปโภค มีความจำเป็นต้องปักเสาพาดสายหรือวางท่อในเขตทางพิเศษ หรือเพื่อข้ามหรือลอดทางพิเศษ ให้หน่วยงานของรัฐนั้นทำความตกลงกับ กทพ. ก่อน และถ้าไม่สามารถตกลงกันได้ในเหตุลักษณะของงานหรือในเรื่องค่าเช่าให้เสนอรัฐมนตรีเป็นผู้วินิจฉัย คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด ในกรณีที่การดำเนินการอันเป็นสาธารณูปโภคตามวรรคหนึ่ง ได้กระทำโดยเอกชนที่รับสัมปทาน กทพ. อาจเรียกเก็บค่าตอบแทนในการใช้พื้นที่ดังกล่าวได้ โรงเรือนหรือสิ่งอื่นใดที่สร้างขึ้น หรือต้นไม้ หรือพืชผลที่ปลูกขึ้นโดยฝ่าฝืนวรรคหนึ่ง ให้ กทพ. มีอำนาจรื้อถอนหรือทำลายตามควรแก่กรณี ทั้งนี้ให้นำความในมาตรา 36 วรรคสามมาใช้บังคับโดยอนุโลม	-ปรับปรุงข้อความใน ปว. 290 ข้อ 28 และข้อ 29 เป็นข้อความตามร่างฯ มาตรา 37 -เพิ่มเติมความในวรรคสองให้ กทพ. สามารถเก็บค่าตอบแทนจากเอกชนที่รับสัมปทานได้

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 290 ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ.2515	ร่างพระราชบัญญัติการทางพิเศษแห่งประเทศไทย พ.ศ.	สาระที่แก้ไขและเหตุผล
ข้อ 47 ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนด (1) ทางพิเศษสายใดตลอดทั้งสาย หรือบางส่วนที่ต้องเสียค่าผ่านทางพิเศษ (2) ประเภทของรถที่ต้องเสียหรือยกเว้นค่าผ่านทางพิเศษ (3) อัตราค่าผ่านทางพิเศษ ข้อ 49 บุคคลใดใช้รถบนทางพิเศษที่กำหนดให้เก็บค่าผ่านทางพิเศษตามข้อ 47 ต้องเสียค่าผ่านทางพิเศษตามประกาศของรัฐมนตรี	มาตรา 38 ภายในระยะทางห้าสิบเมตรจากเขตทางพิเศษ ห้ามมิให้ผู้ใดสร้างตัดแปลง ดัดหรือตั้งป้ายหรือสิ่งก่อสร้างขึ้นสำหรับติดหรือตั้งป้ายในลักษณะที่อาจก่อให้เกิดความไม่ปลอดภัยแก่ทางพิเศษหรือการจราจรในเขตทางพิเศษตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจาก กทพ. การขออนุญาตตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ กทพ. กำหนดและให้นำมาตรา 37 วรรคสามมาใช้บังคับโดยอนุโลม มาตรา 39 ให้รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนด (1) ทางพิเศษสายใดตลอดทั้งสายหรือบางส่วนที่ต้องเสียค่าผ่านทางพิเศษ (2) อัตราค่าผ่านทางพิเศษตาม (1) ตามที่คณะกรรมการกำหนด (3) ประเภทของรถที่ต้องเสียหรือยกเว้นค่าผ่านทางพิเศษตาม (1) มาตรา 40 บุคคลใดใช้รถในทางพิเศษบุคคลนั้นต้องเสียค่าผ่านทางพิเศษตามมาตรา 39 (2) ตามวิธีการที่ กทพ. กำหนด	-กำหนดขึ้นใหม่เป็นมาตรการป้องกันอันตรายจากป้ายโฆษณาที่อาจเกิดแก่โครงสร้างของทางพิเศษ และเพื่อป้องกันอุบัติเหตุทางจราจรอันอาจเกิดจากผู้ใช้ทางพิเศษมองป้ายโฆษณา -หลักการเดิมโดยปรับแก้ถ้อยคำ -ปรับปรุงบทบัญญัติให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 290 ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ.2515	ร่างพระราชบัญญัติการทางพิเศษแห่งประเทศไทย พ.ศ.	สาระที่แก้ไขและเหตุผล
ข้อ 48 ให้พนักงานซึ่งผู้ว่าการแต่งตั้งให้มีหน้าที่เกี่ยวกับการเก็บค่าผ่านทางพิเศษมีอำนาจดังต่อไปนี้ (1) เรียกเก็บค่าผ่านทางพิเศษตามประกาศของรัฐมนตรี (2) สั่งให้หยุดและตรวจสอบรถที่ผ่านหรือจะผ่านทางพิเศษ เพื่อประโยชน์ในการเรียกเก็บค่าผ่านทางพิเศษ (3) ออกคำสั่งให้บุคคลใดๆ มาชี้แจงหรือแสดงหลักฐานเกี่ยวกับการหลีกเลี่ยงไม่เสียค่าผ่านทางพิเศษตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ ข้อ 56 ให้นำกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก มาใช้บังคับแก่การจราจรในทางพิเศษโดยอนุโลม และให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดมาตรการเพื่อรักษาความปลอดภัยและความสะดวกในการจราจรในทางพิเศษ นอกไปจากที่บัญญัติตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้บังคับได้ ข้อ 57 ให้พนักงานซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับพนักงานจราจรหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก เฉพาะการปฏิบัติหน้าที่ในทางพิเศษ ยกเว้นอำนาจเปรียบเทียบคดี	มาตรา 41 ให้พนักงานซึ่งผู้ว่าการแต่งตั้งหรือบุคคลซึ่งผู้ว่าการมอบหมายให้มีหน้าที่เกี่ยวกับการเก็บค่าผ่านทางพิเศษ มีอำนาจดังต่อไปนี้ (1) เรียกเก็บค่าผ่านทางพิเศษตามมาตรา 39 (2) (2) สั่งให้บุคคลใดที่ผ่านหรือจะผ่านทางพิเศษหยุดและตรวจสอบเพื่อประโยชน์ในการเรียกเก็บค่าผ่านทางพิเศษ (3) แจ้งให้บุคคลใดๆ มาชี้แจงหรือแสดงหลักฐานเกี่ยวกับการหลีกเลี่ยงไม่เสียค่าผ่านทางพิเศษตามพระราชบัญญัตินี้ มาตรา 42 ให้นำกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบกมาใช้บังคับแก่การจราจรในทางพิเศษโดยอนุโลม และในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อรักษาความปลอดภัยและอำนวยความสะดวกเป็นพิเศษแก่การจราจรในทางพิเศษ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดมาตรการเกี่ยวกับการควบคุมการจราจรในทางพิเศษได้ มาตรา 43 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับพนักงานจราจรหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก เฉพาะการปฏิบัติหน้าที่ในทางพิเศษ ยกเว้นอำนาจเปรียบเทียบคดี	-ปรับปรุงหลักการเดิมโดยเพิ่ม “บุคคลซึ่งผู้ว่าการมอบหมาย” ให้มีอำนาจดำเนินการเกี่ยวกับการเก็บค่าผ่านทางพิเศษได้ ซึ่งจะทำให้การบริหารกิจการของ กทพ. คล่องตัว รวดเร็วมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและปรับปรุงข้อความให้เหมาะสมยิ่งขึ้น - หลักการเดิมแต่ปรับปรุงบทบัญญัติให้ชัดเจนยิ่งขึ้น -หลักการเดิมแต่ปรับปรุงข้อความโดยแก้ไขข้อความคำว่า “พนักงาน” เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อให้สอดคล้องกับบทนิยาม

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 290 ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ.2515	ร่างพระราชบัญญัติการทางพิเศษแห่งประเทศไทย พ.ศ.	สาระที่แก้ไขและเหตุผล
ข้อ 45 ให้พนักงานและลูกจ้างมีสิทธิร้องทุกข์เกี่ยวกับการรลงโทษได้ตามระเบียบหรือข้อบังคับของคณะกรรมการ ข้อ 46 ให้ กทพ. จัดให้มีบำเหน็จบำนาญ หรือกองทุนสงเคราะห์ หรือการสงเคราะห์อื่น เพื่อสวัสดิการของผู้ปฏิบัติงานใน กทพ. และครอบครัว ในกรณีพ้นจากตำแหน่ง ประสบอุบัติเหตุ เจ็บป่วย หรือกรณีอื่นอันควรแก่การสงเคราะห์ การจัดให้มีบำเหน็จบำนาญหรือกองทุนสงเคราะห์ตามวรรคหนึ่ง หลักเกณฑ์การจ่ายบำเหน็จบำนาญ การออกเงินสมทบในกองทุนสงเคราะห์ การกำหนดประเภทของผู้ที่พึงได้รับการสงเคราะห์จากกองทุนสงเคราะห์ และหลักเกณฑ์การสงเคราะห์ ตลอดจนการจัดการเกี่ยวกับกองทุนให้เป็นไปตามระเบียบหรือข้อบังคับของคณะกรรมการระเบียบหรือข้อบังคับตามวรรคสอง ให้ใช้บังคับได้เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี ข้อ 37 ให้ กทพ. จัดทำงบประมาณประจำปี โดยแยกเป็นงบลงทุน และงบทำการ สำหรับงบลงทุนให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาและให้ความเห็นชอบ ส่วนงบทำการให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ	มาตรา 44 ให้พนักงานและลูกจ้างมีสิทธิร้องทุกข์ได้ตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด มาตรา 45 ให้ กทพ.จัดให้มีกองทุนสงเคราะห์หรือการสงเคราะห์อื่น เพื่อสวัสดิการของพนักงาน ลูกจ้างและครอบครัว ในกรณีพ้นจากตำแหน่ง ประสบอุบัติเหตุ เจ็บป่วย ตาย หรือกรณีอื่นอันควรแก่การสงเคราะห์ ทั้งนี้ตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด การจัดให้มีกองทุนสงเคราะห์หรือการสงเคราะห์อื่นตามวรรคหนึ่ง การกำหนดหลักเกณฑ์การออกเงินสมทบให้กองทุนสงเคราะห์ การกำหนดประเภทของผู้ที่พึงได้รับการสงเคราะห์และหลักเกณฑ์การสงเคราะห์ ตลอดจนการจัดการเกี่ยวกับกองทุนสงเคราะห์ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด มาตรา 46 ให้ กทพ. จัดทำงบประมาณประจำปี โดยแยกเป็นงบลงทุน และงบทำการ สำหรับงบลงทุนให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาและให้ความเห็นชอบ ส่วนงบทำการให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ	- ปรับปรุงบทบัญญัติให้ชัดเจนยิ่งขึ้น - ปรับแก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับสวัสดิการสงเคราะห์ให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบันเป็นต้นว่าตัดข้อความ “บำเหน็จบำนาญ” ออก - ไม่แก้ไข

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 290 ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ.2515	ร่างพระราชบัญญัติการทางพิเศษแห่งประเทศไทย พ.ศ.	สาระที่แก้ไขและเหตุผล
ข้อ 38 รายได้ที่ กทพ. ได้รับจากการดำเนินกิจการให้ตกเป็นของ กทพ. รายได้ที่ได้รับในปีหนึ่ง ๆ เมื่อได้หักรายจ่ายและจัดสรรเงินสำรอง รวมทั้งค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่อันจำเป็นในการขยายกิจการหรือลงทุนเพื่อสร้างทางที่ได้รับอนุมัติแล้ว เหลือเท่าใดให้นำส่งเป็นรายได้ของรัฐ ถ้ารายได้มีไม่เพียงพอสำหรับรายจ่ายนอกจากเงินสำรอง และ กทพ. ไม่สามารถหาเงินจากทางอื่นได้ รัฐพึงจ่ายเงินให้แก่ กทพ. เท่าจำนวนที่ขาด ข้อ 35 ให้ กทพ. เปิดบัญชีเงินฝากไว้กับธนาคารตามระเบียบของคณะกรรมการซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี ข้อ 40 ให้ กทพ. วางและรักษาไว้ซึ่งระบบการบัญชีที่เหมาะสมแก่กิจการสาธารณูปโภค แยกตามประเภทงานส่วนที่สำคัญ มีการลงรายการรับและจ่ายเงินสินทรัพย์และหนี้สินที่แสดงกิจการที่เป็นอยู่ตามจริง และตามที่ควรตามประเภทงาน พร้อมด้วยข้อความอันเป็นที่มาของรายการดังกล่าวและให้มีการสอบบัญชีภายในเป็นประจำ ข้อ 41 ให้ กทพ. จัดทำงบดุล บัญชีทำการและบัญชีกำไรขาดทุนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี	มาตรา 47 รายได้ที่ กทพ. ได้รับจากการดำเนินการในปีหนึ่ง ๆ ให้ตกเป็นของ กทพ. สำหรับเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน และเมื่อได้หักรายจ่ายสำหรับการดำเนินงาน ค่าภาระต่างๆ ที่เหมาะสม รวมตลอดถึงค่าบำรุงรักษา ค่าเสื่อมราคา เงินสำรองตามมาตรา 12 และเงินสมทบกองทุนสงเคราะห์หรือการสงเคราะห์อื่นตามมาตรา 45 และเงินลงทุนตามที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีแล้ว เหลือเท่าใดให้นำส่งเป็นรายได้ของรัฐ ในกรณีที่รายได้ไม่เพียงพอสำหรับกรณีตามวรรคหนึ่ง นอกจากนำเงินสำรองตามมาตรา 12 และ กทพ. ไม่สามารถหาเงินที่อื่นได้ รัฐพึงจ่ายเงินให้แก่ กทพ. เท่าจำนวนที่จำเป็นต่อการดำเนินงานของ กทพ. มาตรา 48 ให้ กทพ. เปิดบัญชีเงินฝากไว้กับธนาคารตามที่คณะกรรมการกำหนด มาตรา 49 ให้ กทพ. วางและรักษาไว้ซึ่งระบบการบัญชีที่เหมาะสมแก่กิจการสาธารณูปโภค แยกตามประเภทงานส่วนที่สำคัญ มีการลงรายการรับและจ่ายเงินสินทรัพย์และหนี้สินที่แสดงกิจการที่เป็นอยู่ตามจริง และตามที่ควรตามประเภทงาน พร้อมด้วยข้อความอันเป็นที่มาของรายการดังกล่าวและให้มีการสอบบัญชีภายในเป็นประจำ มาตรา 50 ให้ กทพ. จัดทำงบดุล บัญชีทำการและบัญชีกำไรขาดทุนส่งผู้สอบบัญชีภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี	-ปรับปรุงบทบัญญัติเพื่อให้การดำเนินการของ กทพ. สอดคล้องกับนโยบายด้านการคลังของรัฐบาล -เปลี่ยนข้อความจาก “ระเบียบของคณะกรรมการซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี” เป็น “ตามที่คณะกรรมการกำหนด” เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการปฏิบัติงานของ กทพ. -ไม่มีการแก้ไข -ปรับแก้ไขระยะเวลาการจัดทำงบดุลบัญชีทำการและบัญชีกำไรขาดทุนส่งผู้สอบบัญชีจากภายในเก้าสิบวันเป็นภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันเพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 290 ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ.2515	ร่างพระราชบัญญัติการทางพิเศษแห่งประเทศไทย พ.ศ.	สาระที่แก้ไขและเหตุผล
ข้อ 42 ทั่วปีให้คณะกรรมการแต่งตั้งผู้สอบบัญชีคนหนึ่งหรือหลายคน เพื่อสอบและรับรองบัญชีของ กทพ. เป็นปีๆ ไป ห้ามมิให้แต่งตั้งประธานกรรมการ กรรมการ พนักงานลูกจ้าง ผู้อื่นซึ่งเป็นผู้แทนของ กทพ. หรือผู้มีส่วนได้เสียในการงานที่ กทพ. จัดทำเป็นผู้สอบบัญชี	มาตรา 51 ทั่วปีให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชี และทำการตรวจสอบรับรองบัญชีและการเงินของ กทพ. ให้แล้วเสร็จภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่รับงบการเงินนั้น	-เปลี่ยนแปลงหลักการการแต่งตั้งผู้สอบบัญชีโดยให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบและรับรองบัญชี และกำหนดเวลาแล้วเสร็จภายในสี่สิบห้าวัน ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติ
ข้อ 43 ผู้สอบบัญชีมีอำนาจตรวจสอบสรรพสมุดบัญชีและเอกสารหลักฐานของ กทพ. เพื่อการนี้ ให้มีอำนาจสอบถามประธานกรรมการ กรรมการ พนักงาน ลูกจ้าง และผู้อื่นซึ่งเป็นผู้แทนของ กทพ.	มาตรา 52 ผู้สอบบัญชีมีอำนาจตรวจสอบสรรพสมุดบัญชีและเอกสารหลักฐานของ กทพ. เพื่อการนี้ ให้มีอำนาจสอบถามประธานกรรมการ กรรมการ พนักงาน ลูกจ้าง และผู้อื่นซึ่งเป็นผู้แทนของ กทพ.	-ไม่แก้ไข
ข้อ 44 ให้ผู้สอบบัญชีทำรายงานผลการสอบบัญชีเสนอต่อคณะกรรมการ เพื่อเสนอต่อไปยังคณะรัฐมนตรี และให้ กทพ. โฆษณารายงานประจำปีของปีที่ล่วงแล้ว แสดงงบดุล บัญชีทำการ และบัญชีกำไรขาดทุน ที่ผู้สอบบัญชีรับรองว่าถูกต้องแล้วภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้สอบบัญชีรับรองว่าถูกต้อง	มาตรา 53 ให้ผู้สอบบัญชีทำรายงานผลการสอบบัญชีเสนอต่อคณะกรรมการ เพื่อเสนอต่อไปยังคณะรัฐมนตรี และให้ กทพ. โฆษณารายงานประจำปีของปีที่ล่วงแล้วแสดงงบดุล บัญชีทำการ และบัญชีกำไรขาดทุน ที่ผู้สอบบัญชีรับรองว่าถูกต้องแล้วภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้สอบบัญชีรับรองว่าถูกต้อง	-ไม่แก้ไข
ข้อ 33 ให้รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่กำกับโดยทั่วไปซึ่งกิจการของ กทพ. เพื่อการนี้จะสั่งให้ กทพ. ชี้แจงข้อเท็จจริง แสดงความคิดเห็น ทำรายงานหรือยับยั้งการกระทำที่ขัดต่อนโยบายของรัฐบาล หรือมติของคณะรัฐมนตรี ตลอดจนมีอำนาจที่จะสั่งให้ปฏิบัติการตามนโยบายของรัฐบาลหรือมติของคณะรัฐมนตรีและสั่งสอบสวนข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับการดำเนินการกิจการได้	มาตรา 54 ให้รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่กำกับโดยทั่วไปซึ่งกิจการของ กทพ. เพื่อการนี้จะสั่งให้ กทพ. ชี้แจงข้อเท็จจริง แสดงความคิดเห็น ทำรายงานหรือยับยั้งการกระทำที่ขัดต่อนโยบายของรัฐบาล หรือมติของคณะรัฐมนตรี ตลอดจนมีอำนาจที่จะสั่งให้ปฏิบัติการตามนโยบายของรัฐบาลหรือมติของคณะรัฐมนตรีและสั่งสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินการกิจการของ กทพ. ได้	-หลักการเดิมปรับปรุงบทบัญญัติให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 290 ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ.2515	ร่างพระราชบัญญัติการทางพิเศษแห่งประเทศไทย พ.ศ.	สาระที่แก้ไขและเหตุผล
ข้อ 39 ให้ กทพ.ทำรายงานปีละครั้งเสนอรัฐมนตรี รายงานนี้ให้กล่าวถึงผลของงานในปีที่ล่วงมาแล้วและคำชี้แจง เกี่ยวกับนโยบายของคณะกรรมการ โครงการและแผนงานที่ จะจัดทำในภายหน้า ข้อ 34 ในการที่ กทพ. จะต้องเสนอเรื่องไปยังคณะรัฐมนตรี ตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ ให้คณะกรรมการนำเรื่อง เสนอรัฐมนตรีเพื่อเสนอต่อไปยังคณะรัฐมนตรี ข้อ 36 กทพ. จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี ก่อนจึงจะดำเนินกิจการดังต่อไปนี้ได้ (1) สร้างหรือขยายทางพิเศษ (2) กู้ยืมเงินเกินสิบล้านบาท (3) ออกพันธบัตรหรือตราสารอื่นใดเพื่อการลงทุน (4) จำหน่ายอสังหาริมทรัพย์ที่มีราคาเกินห้าแสนบาท (5) จำหน่ายทรัพย์สินที่มีราคาเกินหนึ่งล้านบาทจากบัญชี เป็นสูญ	มาตรา 55 ให้ กทพ.ทำรายงานปีละครั้งเสนอ รัฐมนตรี รายงานนี้ให้กล่าวถึงผลของงานในปีที่ล่วงมา แล้ว และคำชี้แจงเกี่ยวกับนโยบายของคณะกรรมการ โครงการและแผนงานที่จะจัดทำในภายหลัง มาตรา 56 ในกรณีที่ กทพ. จะต้องเสนอเรื่องใดๆ ไปยังคณะรัฐมนตรีให้ กทพ. นำเรื่องเสนอรัฐมนตรีเพื่อ เสนอต่อไปยังคณะรัฐมนตรี มาตรา 57 กทพ. ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี ก่อนจึงจะดำเนินกิจการ ดังต่อไปนี้ (1) สร้างหรือขยายทางพิเศษ (2) กู้หรือยืมเงินเกินหนึ่งร้อยล้านบาท (3) ออกพันธบัตรหรือตราสารอื่นใดเพื่อการลงทุนหรือ เพื่อประโยชน์แก่กิจการของ กทพ. (4) จำหน่ายอสังหาริมทรัพย์ที่มีราคาเกินสิบล้านบาท (5) ให้สัมปทานการสร้างหรือขยายทางพิเศษ ต่ออายุสัมปทาน โอนสัมปทาน หรือเพิกถอนสัมปทาน (6) จัดตั้งบริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัด (7) เข้าร่วมกิจการกับบุคคลอื่นหรือถือหุ้นในบริษัท จำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัด	- ปรับปรุงข้อความเล็กน้อยจากคำว่า “ภายใน” เป็น “ภายหลัง” - หลักการเดิมเพียงแต่เปลี่ยนแปลงผู้ที่จะเสนอเรื่องไปยัง คณะรัฐมนตรีจากคณะกรรมการ กทพ. เป็น กทพ. เพื่อ ให้เกิดความรวดเร็วและคล่องตัวในการบริหารงานของ กทพ. - (2) เพิ่มวงเงินกู้หรือยืมใน (2) จากเกินสิบล้านบาท เป็นเกินหนึ่งร้อยล้านบาท - (3) เพิ่มข้อความ “หรือเพื่อประโยชน์แก่กิจการของ กทพ.” ใน (3) ตามข้อสังเกตของกระทรวงยุติธรรมในหนังสือ ที่ ยธ 0503/05843 ลงวันที่ 7 มีนาคม 2543 - (4) เพิ่มวงเงินการจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์จากราคา เกินห้าแสนบาทเป็นเกินสิบล้านบาท - ตัดหลักการใน ปว. 290 ข้อ 36 (5) ออก - เพิ่มเติมกิจการที่ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี ใน (5) (6) และ (7)

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 290 ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ.2515	ร่างพระราชบัญญัติการทางพิเศษแห่งประเทศไทย พ.ศ.	สารที่แก้ไขและเหตุผล
ข้อ 50 ผู้ใดขัดขวางการกระทำของ กทพ. หรือเจ้าหน้าที่เวเนคืนอสังหาริมทรัพย์ซึ่งกระทำการตามข้อ 26 ข้อ 28 ข้อ 29 หรือข้อ 32 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหกพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ ข้อ 30 ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการใด ๆ ในทางพิเศษอยู่ในลักษณะอันน่าจะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่การจราจร ข้อ 51 ผู้ใดฝ่าฝืนข้อ 30 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ข้อ 31 ห้ามมิให้ผู้ใดทำให้เสียหาย ทำลาย ทำให้เสื่อมค่าหรือทำให้ไร้ประโยชน์ซึ่งทางพิเศษ อันอาจเป็นอันตรายแก่รถหรือบุคคลซึ่งใช้ทางพิเศษ ข้อ 52 ผู้ใดฝ่าฝืนข้อ 31 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ข้อ 54 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานซึ่งสั่งตามข้อ 48 (2) หรือ (3) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท	มาตรา 58 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 7 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท และปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่ มาตรา 59 ผู้ใดขัดขวางการกระทำของ กทพ. พนักงานหรือลูกจ้างซึ่งกระทำการตามมาตรา 32 หรือมาตรา 33 หรือฝ่าฝืนมาตรา 36 มาตรา 37 หรือมาตรา 38 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ มาตรา 60 ผู้ใดกระทำการใด ๆ ให้ทางพิเศษอยู่ในลักษณะอันน่าจะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่การจราจรต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ มาตรา 61 ผู้ใดทำให้เสียหาย ทำลาย ทำให้เสื่อมค่าหรือไร้ประโยชน์ซึ่งทางพิเศษอันอาจเป็นอันตรายแก่รถหรือบุคคลซึ่งใช้ทางหรือใช้บริการดังกล่าวต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปีหรือปรับไม่เกินสองแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ มาตรา 62 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานซึ่งสั่งตามมาตรา 41 (2) หรือ (3) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	-กำหนดขึ้นใหม่ เพื่อกำหนดบทลงโทษตามแบบของกฎหมาย -เพิ่มบทลงโทษทั้งโทษจำคุกและโทษปรับให้หนักขึ้น เพื่อเป็นการป้องปรามมิให้มีการกระทำผิดเกิดขึ้น และเหมาะสมกับสภาวะปัจจุบัน -หลักการเดิมตาม ปว. 290 ข้อ 30 และข้อ 31 เพียงแต่ปรับปรุงข้อความให้สอดคล้อง เป็นไปตามแบบกฎหมาย และเพิ่มบทกำหนดโทษปรับให้เหมาะสมกับสภาวะปัจจุบัน - หลักการเดิมเพียงแต่ปรับปรุงข้อความให้สอดคล้อง เป็นไปตามแบบกฎหมายและเพิ่มบทกำหนดโทษปรับให้เหมาะสมกับสภาวะปัจจุบัน -หลักการเดิมเพียงแต่ปรับปรุงข้อความให้สอดคล้องเป็นไปตามแบบกฎหมายและเพิ่มโทษจำคุกและกำหนดโทษปรับให้เหมาะสมกับสภาวะปัจจุบัน

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 290 ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ.2515	ร่างพระราชบัญญัติการทางพิเศษแห่งประเทศไทย พ.ศ.	สาระที่แก้ไขและเหตุผล
ข้อ 53 ผู้ใดหลีกเลี่ยงไม่เสียค่าผ่านทางพิเศษตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท ข้อ 58 ผู้ใดฝ่าฝืนกฎกระทรวงซึ่งออกตามความในข้อ 56 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท (บทบัญญัติซึ่งเกี่ยวข้องกับ ปว. 290 โดยเฉพาะ) **ข้อ 55 ภายในระยะเวลาห้าปีนับแต่วันที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ใช้บังคับ รัฐมนตรีอาจสั่งให้ข้าราชการหรือพนักงานเทศบาลผู้หนึ่งผู้ใดไปปฏิบัติงานในการทางพิเศษแห่งประเทศไทยอีกตำแหน่งหนึ่งได้ เมื่อได้รับอนุมัติจากเจ้าสังกัด	มาตรา 63 ผู้ใดหลีกเลี่ยงไม่เสียค่าผ่านทางพิเศษตามพระราชบัญญัตินี้ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท มาตรา 64 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงซึ่งออกตามมาตรา 42 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ มาตรา 65 ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ และความรับผิดชอบ ตลอดจนงบประมาณของ กทพ. ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 290 ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ.2515 ไปเป็นของ กทพ. ตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ มาตรา 66 ให้ผู้ว่าการ รองผู้ว่าการ พนักงานและลูกจ้างของ กทพ. ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 290 ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ.2515 ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นผู้ว่าการ รองผู้ว่าการ พนักงานและลูกจ้างของ กทพ. แล้วแต่กรณีตามพระราชบัญญัตินี้โดยให้ได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง รวมทั้งสิทธิประโยชน์ต่างๆ เท่าที่เคยได้รับอยู่เดิมและให้นับเวลาการทำงานของคุณคคลดังกล่าวใน กทพ. ต่อเนื่องกันด้วย สำหรับผู้ว่าการให้ถือว่าเป็นวาระการดำรงตำแหน่งวาระแรกตามพระราชบัญญัตินี้ ความในวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับกับผู้ว่าการ ซึ่ง กทพ. ดำเนินการจ้างตามสัญญาจ้างด้วย	- หลักการคงเดิมเพิ่มบทกำหนดโทษปรับให้เหมาะสมกับสภาวะปัจจุบัน - ปรับปรุงบทบัญญัติโดยเพิ่มโทษจำคุกและกำหนดโทษปรับให้เหมาะสมกับสภาวะปัจจุบัน - กำหนดขึ้นใหม่เป็นไปตามแบบของกฎหมาย - กำหนดขึ้นใหม่เป็นไปตามแบบของกฎหมาย

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 290 ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ.2515	ร่างพระราชบัญญัติการทางพิเศษแห่งประเทศไทย พ.ศ.	สาระที่แก้ไขและเหตุผล
	มาตรา 67 ให้ประธานกรรมการ และกรรมการ กทพ. ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 290 ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ.2515 ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นประธานกรรมการ กรรมการของ กทพ. แล้วแต่กรณีตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไปตามวาระที่เหลืออยู่ และให้ถือว่าวาระดังกล่าวเป็นวาระการดำรงตำแหน่งวาระแรกตามพระราชบัญญัตินี้ มาตรา 68 ให้บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง หรือ ประกาศใดๆ ของ กทพ. ที่ออกตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 290 ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ.2515 ซึ่งใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ คงใช้บังคับต่อไป เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะได้ออกข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง หรือ ประกาศของ กทพ. ที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มาตรา 69 ให้บรรดาพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืน และประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี กำหนดให้การเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เป็นกรณีที่มีความจำเป็นโดยเร่งด่วนที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 290 ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ.2515 ซึ่งใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ คงใช้บังคับได้ตามอายุของพระราชกฤษฎีกานั้น	-กำหนดขึ้นใหม่เพื่อให้เป็นไปตามแบบของกฎหมาย -กำหนดขึ้นใหม่เพื่อให้เป็นไปตามแบบของกฎหมาย -กำหนดขึ้นใหม่เพื่อให้เป็นไปตามแบบของกฎหมาย

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 290 ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ.2515	ร่างพระราชบัญญัติการทางพิเศษแห่งประเทศไทย พ.ศ.	สาระที่แก้ไขและเหตุผล
	ในกรณีที่มีการเวนคืนตามกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างทางพิเศษที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 290 ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ.2515 และยังไม่เสร็จสิ้นให้ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนต่อไป มาตรา 70 ให้ผู้ที่ใช้ชื่อที่มีอักษรไทยหรืออักษรต่างประเทศซึ่งแปลหรืออ่านว่า “ทางพิเศษ” หรือ “ทางด่วน” ประกอบในดวงตรา ป้ายชื่อ จดหมาย ใบแจ้งความหรือเอกสารอย่างอื่นเกี่ยวกับธุรกิจอยู่แล้วอันอาจทำให้ประชาชนเข้าใจว่าเป็นกิจการของ กทพ. ในวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับมาดำเนินการขออนุญาตใช้ชื่อดังกล่าวภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ มาตรา 71 ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองป้ายหรือสิ่งก่อสร้างขึ้นสำหรับติดหรือตั้งป้ายที่ฝ่าฝืนมาตรา 38 มาดำเนินการขออนุญาตจาก กทพ. ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ถ้า กทพ. มีคำสั่งไม่อนุญาตให้เจ้าของหรือ ผู้ครอบครองป้ายหรือสิ่งก่อสร้างขึ้นสำหรับติดหรือตั้งป้าย ดำเนินการรื้อถอนภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับคำสั่งไม่อนุญาตหรือตามระยะเวลาที่ กทพ. กำหนด	-กำหนดบทเฉพาะกาลสำหรับผู้ที่ใช้ชื่อทางพิเศษหรือทางด่วนในทางธุรกิจให้มาดำเนินการขออนุญาตภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ -กำหนดบทเฉพาะกาลขึ้นใหม่เพื่อเปิดโอกาสให้ เจ้าของหรือผู้ครอบครองป้ายหรือสิ่งก่อสร้างขึ้นสำหรับติดหรือตั้งป้ายในลักษณะอาจก่อให้เกิดความไม่ปลอดภัยตามมาตรา 38 มาดำเนินการขออนุญาตจาก กทพ. ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

Checklist การเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรี

ชื่อเรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการทางพิเศษแห่งประเทศไทย พ.ศ.

กระทรวง คมนาคม

1	กำหนดเวลาที่ต้องเสนอคณะรัฐมนตรีอย่างช้าที่สุด					
2	ระบุเหตุผลที่จะเสนอเรื่องนี้ต่อ คณะรัฐมนตรี (ขีด ✓)					รายละเอียด
	กฎหมาย	กฎ	ระเบียบ	มติ ครม.	อื่นๆ	- เนื่องจากประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 290 ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ.2515 ซึ่งเป็นกฎหมายจัดตั้งการทางพิเศษแห่งประเทศไทยได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ทำให้บทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน ซึ่งทำให้การปฏิบัติงานของการทางพิเศษแห่งประเทศไทยไม่คล่องตัวเท่าที่ควร สมควรปรับปรุงอำนาจหน้าที่ของการทางพิเศษแห่งประเทศไทยให้สามารถดำเนินกิจการในอันที่จะให้บริการเพื่ออำนวยความสะดวกในการจราจรได้มากยิ่งขึ้น ตลอดจนเพิ่มการกำหนดมาตรการเพื่อความปลอดภัยเกี่ยวกับการใช้ทางพิเศษให้กว้างขวางยิ่งขึ้น การทางพิเศษแห่งประเทศไทยจึงได้เสนอร่างพระราชบัญญัติการทางพิเศษแห่งประเทศไทย พ.ศ. ขึ้นใช้บังคับแทนประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 290ฯ ประกอบกับร่างพระราชบัญญัตินี้ได้ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกาแล้วและอยู่ระหว่างรอการพิจารณารับหลักการวาระที่ 1 ของสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งกระทรวงคมนาคมพิจารณาแล้วเห็นว่าสอดคล้องกับนโยบายทางเศรษฐกิจของรัฐบาล ที่จะขับเคลื่อนโครงการหรือการลงทุนที่จะเพิ่มประสิทธิภาพระบบเครือข่ายการจัดส่งสินค้าและพัสดุและการประหยัดพลังงานอันเป็นวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งหน่วยงานการทางพิเศษแห่งประเทศไทย
	✓					
3	การถามความเห็นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรวม หน่วยงาน					
	ชื่อหน่วยงาน		เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	เหตุผลที่สอบถาม	
	- กระทรวงการคลัง - กระทรวงยุติธรรม		✓		เพื่อทำให้เกิดประโยชน์ในทางเศรษฐกิจ ทางสังคม และความมั่นคง รวมทั้งไม่ก่อให้เกิดปัญหาความซ้ำซ้อนของบทบัญญัติแห่งกฎหมาย และปัญหาในทางปฏิบัติระหว่างหน่วยงาน	
4.	การถามความเห็นคณะกรรมการที่เกี่ยวข้อง					
	ชื่อหน่วยงาน		เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	เหตุผลที่สอบถาม	
	- คณะกรรมการกฤษฎีกา - คณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎร		✓		เป็นไปตามขั้นตอนของการเสนอตราพระราชบัญญัติ	

5	ร่างมติคณะรัฐมนตรีที่ต้องการ
	เห็นชอบตามร่างพระราชบัญญัติการทางพิเศษแห่งประเทศไทย พ.ศ. ที่กระทรวงคมนาคมเสนอและให้นำร่างพระราชบัญญัตินี้ ดังกล่าวเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเพื่อพิจารณาต่อไป
6	ลายมือชื่อผู้ประสานงานคณะรัฐมนตรีและรัฐสภา นางสร้อยทิพย์ ไตรสุทธิ์ (นางสร้อยทิพย์ ไตรสุทธิ์) หัวหน้าผู้ตรวจราชการกระทรวงคมนาคม ผู้ช่วยผู้ประสานงานคณะรัฐมนตรีและรัฐสภา